

ПРЕЗИДЕНТ ЗЕЛЕНСЬКИЙ І ЗДАЧА ПІВДНЯ УКРАЇНИ: ЗЛОЧИННА НЕДБАЛІСТЬ ЧИ ДЕРЖАВНА ЗРАДА?

Стаття підготовлена НЕ для партійних ботів,
а для захисників, патріотів і державників
України, яким після Перемоги необхідно
буде будувати Українську Національну
Державу за зразком Ізраїлю.

ПРИСВЯЧЕНА воїнам Світла
– воїнству Христовому
– Збройним силам України.

Шановний читачу, перед тобою результати мого розслідування, яким я спробував знайти відповідь на запитання, винесене в заголовок. Стаття досить об'ємна і потребує часу, щоб її прочитати, можливо, не за один раз. Сподіваюся, що той, кого цікавить це болюче і трагічне для України питання – прочитає.

Після появи публікації Офіс Генерального прокурора, СБУ і ДБР згідно зі ст. 214 КПК України зобов'язані зареєструвати її в ЄРДР і розпочати кримінальне провадження для встановлення причин і обставин швидкого захоплення російськими військами Півдня України, яке сталося через зраду або невиконання (неналежне виконання) службових обов'язків особливо відповідальних осіб, що призвело до людських жертв чи інших тяжких наслідків.

Слідство зобов'язане встановити:

1). Хто з вищого політичного (президент), військового (міністр оборони) і урядового (прем'єр) керівництва держави віддав наказ (розпорядження,

вказівку) розмінувати протитанкові мінні загородження на полях біля КПВВ «Чаплінка», «Чонгар» і «Каланчак» на адміністративній межі із Кримом, через які окупанти на танках і броньованій техніці шли мов на параді і не були зупинені ЗСУ.

2). Хто віддав наказ не підривати (розмінувати) мости, які з'єднували окупований Крим з материковою частиною України, мости через річку Дніпро і водоканали зрошувальної системи Херсонської області.

3). Інші обставини справи, необхідні для встановлення істини і притягнення винних осіб до встановленої законом відповідальності.

У своєму розслідуванні я встановив прізвища і посади осіб, винних, на мою думку, у злочинній здачі півдня України.

Мої висновки не є офіційними і не мають юридичного значення. Це моя приватна думка, як слідчого і начальника відділу військової контррозвідки (в минулому), яка базується на встановлених фактичних даних (доказах), які офіційне слідство не може ігнорувати.

Я готовий надати допомогу слідству в якості консультанта або слідчого для встановлення об'єктивної істини і притягнення винних осіб до встановленої законом відповідальності.

Духовний подвиг воїнів «АЗОВА»

Статтю розпочну з Божественної і радісної події, яку очікували українці. 21 вересня особливий День в Божественному (знаковому) і планетарному вимірі. Він є святом народження Пресвятої Богородиці (Різдвом Пресвятої Богородиці) – матері сина Божого Ісуса Христа і одночасно – Міжнародним днем миру.

Розуміючи символи і знаки знали, що в цей день Україна отримає чергову Перемогу над фашистською путінською росією і очікували гарних радісних нових від Пресвятої Богородиці.

Наприклад, поетеса, учениця Майстрів Далекого Сходу ОМ-І-РА (Омельченко Ірина) ще 19 травня у статті «Україна – енергія ери «Водоля» написала (цитую мовою оригіналу):

«В дате Независимости Украины зашифровано будущее украинского народа и его Божественная миссия. Солнце находится в знаке Девы. Неслучайно дата рождения Украины 24 августа в знаке Девы. Этот знак связан с рождением и успением Божьей Матери Девы Марии – 21 сентября и 28 августа.

Божья Мать родила сына Божьего Иисуса.
Наша Ненька Украина родила Воинов Света.

Неслучайно українські воїни «Азова» совершили не только воинский, но и Духовный Подвиг, превосходящий по своей силе Духа, жертвенности и стойкости сверхчеловеческие возможности. Более 80 дней в абсолютно неравных с врагом условиях они защищали город, который носит имя Марии – Матери Божьей – Мариуполь. И остались непобежденными. А «Азовсталь» навсегда стал символом Свободы и сопротивления для всего мира», - наголосила ОМ-І-РА.

Рекомендую прочитати її історично-біблійне дослідження «Україна – Месія людства. Біблія і війна»

https://censor.net/ru/blogs/3355830/ukraina_messiya_chelovechestva_bibliya_i_voyina

Публікація Ірини Омельченко (ОМ-І-РА) викликала лют, гнів і ненависть з боку москалів та їх сатанинської церкви на чолі зі «лжепропоком» кірілом (агент КДБ «Михайлов»). Фейсбук-сторінка і інстаграм поетеси постійно обмежуються і блокуються.

«Звільнення українських ВОЇНИВ СВІТЛА, на думку поетеси, – це надзвичайно знакова подія у святковий доленосний день, бо ВОЇНИ повернулися додому 21 вересня на Різдво Богородиці Діви Марії, місто якої – Маріуполь вони героїчно захищали, закладаючи ВЕЛИКУ ПЕРЕМОГУ для всієї України.

Чи випадковість, що ВОЇНИ «АЗОВА» (ВОЇНИ СВІТЛА), повернулися на Різдво Діви Марії додому?

Ні! Це втілюється Божий план щодо місії України і українського народу на рубежі доленосних тисячоліть для всього людства.

Дякую Богові і Вищим Силам, що справдилося моє передбачення, яке я опублікувала ще у травні місяці на фейсбуці в групі «Высокие вибрации», - написала поетеса у зв'язку зі звільненням українських героїв (див. тут: <https://www.facebook.com/groups/Highvibrationcons/permalink/3287264224929212/>).

Ми – нація переможців!

Радісні переможні новини не забарилися. В першій половині 21 вересня українці отримали радісну звістку – в рамках обміну з російськими окупантами з рашистського полону додому повернулися 215 захисників-героїв, серед них 10 іноземців.

Кремлівському вбивці путіну повернули його кума-виродка Медведчука і 55 орків-нелюдів.

Звільнені з полону в рамках обміну 21 вересня 2022 року. Третій праворуч – знаменитий начальник патрульної поліції Маріуполя Михайло ВЕРШИНІН («Кіт»), колишній боєць ДУК «ПС».

В цей же день путін, підписавши указ, оголосив про «часткову мобілізацію» на військову службу 300 000 осіб, яких кине на заклання як баранів у війні проти України.

Зазначу, що антихрист путін і його сатанинські шамани не знають, що в День народження Пресвятої Богородиці НЕ МОЖНА допускати лихих думок і робити «чорні справи», вони обов'язково повернуться бумерангом...

Шведське прислів'я говорить: «Коли Бог хоче покарати народ, то відбирає розум у короля».

На цю тему читайте статтю «Як символи та знаки впливають на боротьбу українців з московією. І чому ми – нація переможців».

<https://ukrreporter.com.ua/golovne/statti/yak-symvoly-ta-znaky-vplyvayut-na-borotbu-ukrayintsiv-z-moskoviyeyu-i-chomu-my-natsiya-peremozhtsiv.html>

На путінську мобілізацію головнокомандувач ЗСУ Валерій Залужний відповів коротко і зрозуміло: «Ми знищимо всіх, хто зі зброєю прийде на нашу землю – чи добровільно, чи – за мобілізацією».

Військовослужбовець ЗСУ Олександр Турчинов (екссекретар РНБО) слушно зауважив: «Я не погоджуюся з бравадними коментарями кремлівських планів багатьох, далеких від реалій війни, експертів і політиків. Ми маємо справу ще з сильним, безпринципним, жорстоким і безумним ворогом, якого загнано в кут і який готовий піти у небуття лише разом з усім світом. Тут не можна не згадати ще одну тезу путіна: «Навіщо нам потрібен такий світ, якщо у ньому не буде росії?».

Зазначу: попереду ще багато важких і виснажливих боїв з путінського ордою і людськими втратами за звільнення окупованих територій України.

Та навіть, якщо путін зовсім зійде з розуму і застосує проти нас тактичну ядерну зброю, ми виживимо і ПЕРЕМОЖЕМО. Ми – нація ПЕРЕМОЖЦІВ!

Щоб справа не дійшла до застосування анонсованого кремлівським божевільним ядерного удару, Москва повинна твердо знати, що путін і росія будуть повністю ЗНИЩЕНІ, якщо застосують ядерну зброю проти України. Це зроблять у відповідь США і Великобританія, які підписали Будапештський меморандум у 1994 році і стали гарантами нашої безпеки.

Про це Джо Байден і Ліз Трасс повинні зробити спільну заяву і для її підкріплення негайно підписати з Україною відповідний договір.

На мою думку, воєнна ескалація і протистояння між путінською фашистською росією і демократичним світом вийшли на рівень бути чи не бути ЦИВІЛІЗАЦІЇ. Відповідь терористу №1 путіну і державі-терористу росії повинна бути - ВБИВЧОЮ!

З приводу обміну полонених Зеленський зазначив, що Медведчука «не шкода віддати».

«Ця операція готувалась доволі довго і в ній є кілька складових. Перша складова: ми обміняли одного фаната Росії на 200 воїнів. Спочатку нам пропонували повернути 50 наших людей в обмін на одного з тих, хто перебував у слідчому ізоляторі СБУ. Ми говорили, наполягали - число 50 зросло до 200... Віддати Медведчука за справжніх воїнів не шкода. Він пройшов всі слідчі дії, які передбачені законодавством, Україна отримала від нього все, що необхідно для встановлення правди в рамках кримінальних проваджень», - заявив Зеленський.

Генеральний прокурор Андрій Костін зазначив: "В обмін на життя та свободу наших захисників Україна віддала Медведчука. Досудове розслідування щодо нього завершено. Свідчення Медведчука задокументовані. Ми нікого не випускаємо на свободу, а передаємо з української тюрми у велику тюрму, яка називається Росія».

СЛУЖБА
БЕЗПЕКИ
УКРАЇНИ

На фото: «російсько-українська воша-гнида» –
зрадник В. Медведчук, який підлягає ліквідації

Очільник СБУ Василь Малюк [розповів деталі обміну підозрюваного у державній зраді, олігарха Віктора Медведчука](#) на 200 українських героїв. «Медведчук – це не просто кум путіна, а якісно задокументований нами державний зрадник. Його провина повністю зафіксована у відповідних матеріалах, які зібрала СБУ. Крім того, під час роботи по справах Медведчука ми знешкодили не одну агентурну мережу, затримали багатьох державних зрадників та здобули велику кількість важливої інформації, яку використовуємо у контррозвідальних заходах», - зазначив Малюк.

Це добре, що важлива інформація використовується професіонально у контррозвідальних заходах з урахуванням досвіду роботи Василя Малюка в СБУ.

Як правник зауважу юристам Зеленському, Костіну і Малюку: щодо агента КДБ Віктора Медведчука (псевдонім «Соколовський») суд повинен ОБОВ'ЯЗКОВО постановити обвинувальний вирок у вчиненні ним державної зради (ч.1 ст.111 КК), як у справі щодо зрадника-втікача агента КДБ экс-президента Віктора Януковича.

Серед звільнених 124 – офіцери, 118 гвардійців командування 12-ї бригади оперативного призначення НГУ та окремого загону спеціального

призначення "Азов", 9 прикордонників, 9 поліцейських, співробітник СБУ та морські піхотинці.

Зокрема, командир «Азову» Денис Прокопенко (позивний «Редіс»), його заступник Святослав Паламар («Калина»), командири підрозділів «Азову» Сергій Волинський («Волина»), Денис Шлега, Олег Хоменко (внизу на фото звільнені герої, по краях біля них: крайній зліва – глава МВС Монастирський, крайній праворуч – начальник ГУР МО Буданов).

Дев'ятеро представників поліції Донецчини: керівник патрульної поліції Маріуполя Михайло Вершинін, кордівець Андрій Лакоза, оперативники поліції Донецчини Святослав Єрмонов, Олександр Родолес, Олександр Тосхопоран, Володимир Траханков, Сергій Хохлов, Андрій Шумаков та керівник сектору управління організаційно-аналітичного забезпечення та оперативного реагування Олександр Скумін.

Служба безпеки України повідомила про звільнення з полону свого співробітника з позивним «Бурій».

«Сьогодні ми повернули співробітника Служби безпеки України, який до останньої хвилини пліч-о-пліч з «Редісом» боронив «Азовсталь». Перед тим як потрапити до ворожого полону, він встиг з дотриманням вимог конспірації передати нам свої шеврони. Для мене велика честь: особисто повернути ці шеврони, як символ вашого повернення до команди Служби безпеки», – привітав бійця т. в. о. голови СБУ Василь Малюк.

Зазначається, що до повномасштабного вторгнення РФ в Україну «Бурій» працював у 2-му управлінні (з дислокацією в Маріуполі) ГУ СБУ в Донецькій та Луганській областях. Він займався протидією незаконним збройним формуванням так званої «ДНР».

В спецслужбі зазначають, що серед захисників «Азовсталі» були й інші співробітники СБУ. Так, після удару бункерної бомби по одному з бункерів заводу зникли безвісти Василь Богач, колега і наставник «Бурого», та Олександр Супрунов, колишній боєць ЦСО «А» СБУ в Донецькій області.

Самого ж «Бурого» у квітні було поранено після танкового обстрілу.

Зеленський заявив: «Україна повернула з російського полону 215 героїв. Ми дуже цінуємо внесок всіх, хто долучився до порятунку захисників, і ніколи не забудемо про це.

Щиро дякую президенту Туреччини Реджепу Таїпу Ердогану за провідну роль у цьому процесі. Ми домовилися, що п'ятеро звільнених командирів "Азова" перебуватимуть у комфортних умовах у Туреччині до кінця війни та зможуть бачитися з родинами.

Також Україна на знак вдячності за допомогу нашій державі визволила з полону Росії п'ятох громадян Великої Британії, двох – США, громадян Марокко, Швеції, Хорватії. Дякую за сприяння Саудівській Аравії».

Великий внесок у звільнення наших героїв внесли ЗСУ на чолі з Головнокомандуючим Валерієм Залужним, розгромивши ворога на Харківщині і звільнивши її від окупантів і одночасно потіснивши загарбників на десятки кілометрів на Півдні країни.

«Пане генерале, прохання від «азовців» – розслідуйте все це...»

В ніч на 22 вересня «Українська правда» опублікувала список звільнених полонених (див.тут: <https://www.pravda.com.ua/news/2022/09/22/7368539/>), за що їй дякую.

Сну не було, який там сон. Читав список дуже повільно уважно і з певним хвилюванням. По завершенню, відчув пришвидшене серцебиття, вологість очей і потрійну радість... Серед прізвищ були четверо моїх вихованців – бійців нашої організації «УкРАїнський СМЕРШ».

У суботу, у другій половині дня, на мобільному телефоні висвітився невідомий номер. Як правило, на такі дзвінки не відповідаю. Інтуїтивно натиснув кнопку виклику і почув мій позивний («...») і слова: «це я» і позивний («...»). До горла підкотив ком... На зв'язку був мій учень... Вибачте, за емоції, проявляти їх, мабуть, не мав права...

Розмовляли хвилин двадцять. Головними питаннями під час розмови були «як так трапилося, що Південь здали майже без бою, що дало оркам взяти нас в оточення, а потім президент відправив нас у полон... Чому не підірвали мости, хто дав команду розмінувати «Чонгар», хто нас здав, чому нам брехали...? І ще багато «чому» і «хто»...

Під кінець розмови: «пане генерале, прохання від «азовців» - розслідуйте все це... Ми надіємося і віримо вам».

На сам кінець мій вихованець подякував за публікації в «Українському репортері» і попросив передати вдячність поетесі «ОМ-І-РА» за її вірші, присвячені захисникам Маріуполя і продекламував рядки з одного...».

Я пригадав, що використав їх у своїй статті «Вселенський дух українців – воїнів світла. Роздуми щодо майбутнього нашої країни», опублікованій на сайті видання «Український репортер» 27 березня (див. тут:)

<https://ukrreporter.com.ua/golovne/vselenskyj-duh-ukrayintsiv-voyiniv-svitla-rozdumy-shhodo-majbutnogo-nashoyi-krayiny.html>

Вірші поетеси Омельченко Ірини (ОМ-І-РА) також друкує газета «Україна молода». <https://umoloda.kyiv.ua/number/0/2010/165996>

Захисникам Маріуполя 🇺🇦

Вставало Сонце радо над горою,
І падав ворог до козацьких ніг!
В житті і смерті, вічному двобої,
Ти переміг, козаче, переміг!
Орда не подолала в тобі силу!
Ніхто не зміг козацький Дух зламати!
Тебе, твоїх батьків земля зростила,
На варті Божій маєш ти стояти!

ОМ-І-РА

Сила Слова, що випромінює Світло

Пообіцяв передати поетесі вітання і подяку від захисників Маріуполя, яких вона називає у своїх віршах «Воїнами Світла – воїнство Христове», яке пробудило Вселенський Дух Українців. Прохання уже виконав...

Своєму учневі і захиснику Маріуполя – воїну Світла, дав слово українського генерала, що проведу розслідування обставин злочинної здачі півдня України.

Цим розслідуванням я хочу дати повні відповіді на поставлені питання і сподіваюся на допомогу українців, які хочуть знати

правду, всю правду про злочинну задачу півдня України, якою б гіркою вона не була.

Це не критика Зеленського. Це – моя правда!

Григорій Богослов не раз наголошував: «Мовчанням зраджується Бог». Пам'ятаєте рядки з вірша Роберта Рождественського «Вічна слава Героям!...»?

Вспомним всех поименно,

Горем вспомним своим...

Это нужно – не мертвым!

Это надо – живым!

Своїх героїв ми повинні не лише згадувати, а й пам'ятати все своє життя. Нам, живим потрібна вся правда і не потім – після війни, а зараз.

Прошу і одночасно вимагаю від влади забути своє «НЕНАЧАСІ» і розпочати офіційне розслідування обставин злочинної задачі ворогу півдня України.

Тих, хто буде продовжувати заявляти, що розслідування «НЕНАЧАСІ», будемо вважати КОЛАБОРАНТАМИ і НАЦІОНАЛЬНИМИ ЗРАДНИКАМИ!

**Задача півдня України – державна зрада
чи злочинна недбалість?**

Проведення слідства вимагає і суспільство. Все частіше і вимогливіше ним ставляться гострі незручні запитання до влади: як могло трапитися, що південь України був окупований російськими військами впродовж тижня після їх повномасштабного вторгнення?

Чому не були підірвані моста, які з'єднували Крим з материковою територією України?

Хто розмінував мінні поля біля КПВВ «Чаплінка», «Чонгар і «Каланчак» на адміністративній межі із Кримом, через які окупанти на танках і броньованій техніці шли мов на параді і не були зупинені ЗСУ?

Хто віддав наказ не підривати мости і розмінувати мінні загородження?

І подібних запитань багато...

Пропоную політичному і військовому керівництву країни прочитати один із листів, опублікований 24 серпня на сайті [I-UA.tv](https://i-ua.tv) **Новини** під заголовком «Хто відкрив Чонгар?» <https://i-ua.tv/news/31993-khto-vidkryv-chonhar>

«Здати путіну все...»

Цитую цей лист зі скороченням: «Багато хто з профі говорив, що вихід орків з Криму в принципі неможливий.

Захисні протитанкові споруди та перешийки перекривалися підривом мостів, а скупчення противника – реактивною і звичайною артилерією.

Орків перекрутили б там у фарш, як на м'ясорубці.

Мости були ретельно підготовлені до підриву, система управління було ДУБЛЬОВАНА, відпрацьовувались варіанти боротьби з десантами та диверсійними групами, які можуть намагатись захопити мости. Постійно перевірялась справність і наявність вибухівки. Так було до певного часу.

По факту орки пройшли перешийки, як на параді і о 9:20 ранку були вже біля Херсону.

Чому так сталося? Чому так спокійно зайшли на беззбройний південь?

У мешканців Херсонщини, Маріуполя, Мелітополя викликає злість, що ці питання ніхто не піднімає окрім них та журналістів. Влада та державні органи мовчать. Але ж питання ставити треба. Саме тим, що ставимо запитання владі і шукаємо відповіді, ми й відрізняємось від росіян.

«Всі поля біля КПВВ Чаплинка раніше були заміновані, але зранку танки там пройшли як на параді... жодна міна не вибухнула». «В мене родичі там. Я хочу знати, як можна було просрати кордон з Кримом, це ж вузька смужка, там можна було їх, як капусту порубати!» — пишуть люди в мережі.

За мости всі люди просто кричать, що вони мали бути підірвані. Що відбулося?

За день до війни 23.02. 2022 року, провозахисна організація «КримSOS» розповіла: «На «Каланчаке» стало чище. «Из-за угрозы обострения военного конфликта все путешествия откладываются». «Нам также рассказывали, что на оккупированной территории Крыма в направлении украинского КПВВ стягивают тяжелую военную технику. Это тоже не добавляет положительного настроения для поездок», — заявила представниця організації.

Протитанкові укріплення? Заміновані поля і мости кажете? Подорожі? Вистачило якихось двох років, щоб зламати всю систему захисту й здати неозброєний південь України. Здати путіну все, про що він мріяв за один день — вода в Крим, сухопутний зв'язок лугандонії з Кримом... За один день!!!

Не було б блокади Маріуполя і смертей тисяч мирних жителів, яких хоронять у братських могилах.

Чи це вже не надзвичайно великі втрати і руйнування ???

Всі знали що буде війна, але навіть жителів Маріуполя, особливо жінок з дітьми, інвалідів не евакуювали.

...Кому поставити питання? Хто знає відповідь ???», - завершує автор свій лист.

«Українські гниди «неначасі»

Влада довгий час відмовчувалася від таких запитань, зрозумілих відповідей на них не давала, правди людям не говорила, заспокоювала суспільство обіцянкою розібратися у всьому після закінчення війни, а зараз – «НЕНАЧАСІ». У цьому її підтримують провладні ЗМІ і так звані «Зе!боти». В Україні наплодився особливий вид «українських гнид» під назвою «НЕНАЧАСІ», які страшніші, ніж «московські воші», про що свого часу попереджав мій земляк Симон Петлюра.

Ці «гниди» заявляють, що після закінчення війни ВОНИ встановлять і покарають посадових осіб (тобто себе?), винних у катастрофічних трагічних наслідках, які отримала Україна в наслідок їх злочинної діяльності, або бездіяльності, або державної зради – здачі півдня України.

Лише через два місяці після повномасштабної воєнної агресії росії і захоплення рашистами півдня України у Генеральному штабі ЗСУ заявили: «Усі висновки щодо правомірності прийнятих рішень під час бойових дій будуть зроблені у встановлений законом спосіб ПІСЛЯ ЇХ ЗАВЕРШЕННЯ».

Міністр оборони Олексій Резніков 11 серпня запевнив, що після перемоги у війні з рф буде проведене розслідування щодо того, хто розмінував «Чонгар» та мости на всіх кримських перешийках у напрямку Херсона. Окрім того, Резніков заявив, що підбив моста біля Чонгару на адмінмежі України з окупованим Кримським півостровом **не зупинив** би наступ росіян, бо з Криму є багато сухопутних шляхів. Про це він розповів в інтерв'ю «Українській правді».

Полковник Гринчук; «У этого преступления только два варианта: или преступная халатность, или предательство...»

Полковник ЗСУ у відставці Костянтин Гринчук по офіцерські відреагував на ці заяви міністра оборони Резнікова, за що йому вдячний. Процитую повний текст допису Гринчука (мовою оригіналу), опублікованого на сайті Цензор.Нет 12 серпня, - це НАДВАЖЛИВО!

*«Вот реально противно читать такие заявления от министра обороны.
«Подрыв моста не остановил бы наступление»
Да, 100% и кто с этим спорит?*

«Остановил» и задержал, создав благоприятные условия для уничтожения врага, это не одно и то же, но и этого не мало для будущей победы.

Поэтому, кому нужны столь «сенсационные заявления» уровня школьника от целого министра обороны?

Если вы хотите, чтобы мы (общество) ходили с этой лапшой на ушах как идиоты, то ответьте: а для чего вообще пограничные заставы погибали, а не бежали?

Для чего блок посты строили, и на них погибали герои?

Для чего все дороги Украины ежами завалили?

Для чего другие мосты взрывали (скажем, в Ирпене)?

Для чего вообще рвы противотанковые роют и минные поля устанавливают?

Для чего в Мариуполе в котле оставляли войска?

Разве всё это «остановило» врага?

Нет!

Но это всё задерживало его и позволило уже уничтожить 43 тысячи орков (на сьогодні – понад 100 тисяч – Авт.) и не дать захватить Украину за три дня!

Но теперь, как мы понимаем этого хотел не только хуйло, а и все те, кто не взорвал мосты из Крыма и те, кто давал команды на разминирования направлений, четко понимая, какая там собрана мощная группировка войск за 8 лет.

А кто забыл заявление президента по Азовцам: «они выполнили свою задачу»? Какую задачу?

Задачу ценой своих тысяч жизней и пленом, «остановить врага», или всё-таки сковать его группировку, задержать её и нанести максимальный урон?

А разве минные поля и взорванные мосты не эту задачу выполняют при наступлении противника?

Или надо было по логике «не разминёров и не взрывателей» сказать: а хули, нам всё равно их не остановить, а давай эти новые дороги, ещё для них и заметем?

Или тогда «задача» не взорванного моста и разминирования была именно в обеспечении беспрепятственного и молниеносного прохода всех войск из Крыма?

А разве это не 100% преступление на фоне уже 100% понимания о скорой войне?

Почему общество продолжает слушать бредятину про «после войны», от Резникова, Данилова, Арестовича...?

Разве это не новое преступление и возможно с ещё большими угрозами для Украины, чем то, что произошло на Чонгаре?

Разве не должно быть срочное отстранение явных участников и проведено расследование с установлением и пониманием под какую статью это подпадает?

Как можно таким вообще рисковать?

Кому не понятно, что цена риска, это наша армия и государственность Украины?

Кому этого мало?

А у этого преступления только два варианта и оба они хреновые. Это или преступная халатность целого ряда должностных лиц, или продуманный подрыв обороноспособности и создание благоприятных условий для успешного захвата всего Юга Украины, а значит и страны в целом.

Кто не понимает, что скажем на узком участке фронта, каким был выход из Крыма, можно было выстроить много эшелонированную и фактически не преступную оборону с концентрацией всех видов огня (артиллерия, ПВО, ПТРС...), с куда меньшим сосредоточением войск, чем сейчас на растянутом в сотни километров фронте?

И вот теперь ответьте, как можно продолжать войну, не отвечая на вышесказанное, когда главные подозреваемые, (которых знает всё общество) не только известны, они публичны и находятся на высших должностях с допуском до стратегических и ВОЕННЫХ решений?

В чем проблема быстрого расследования и почему «после войны», когда все СМИ наглядно показывали и тех, кто это инициировал (опять Ермак) и тех, кто добивался досрочного выполнения и про что громко докладывала (Верещук)?

Если и есть, что ещё расследовать, так это роль и тех, кто не отказался выполнять преступные приказы.

Тех, кто не подал рапорта по команде в СБУ и до Верховного (а если подал?). Скажем роль СНБО и очевидное самоустранение многих, или участие? Тех, кто видел, что происходит и не обратился в прокуратуру с заявлением о преступлении направленном на измену Родине.

Вот и получается, что если это преступная халатность, или «про@бали по Арестовичу», то вину за такое, надо давно смывать собственной кровью в окопах рядовыми.

Ну, а если продуманное преступление, то всем этим им надо давно висеть на Майдане в назидание для будущих врагов и предателей.

Бляха муха, кто не понимает, что речь о глобальном предательстве, или про@бе, что не меняет сути, а не о каком-то корректировщике огня.

Речь о судьбах миллионов людей, десятков тысяч погибших, сотнях миллиардов долларов ущерба и десятилетий на восстановление государства нашими поколениями.

Так, что вы суки мелете про «после войны и победы»???

Вы гражданскую оборону Украины «после победы» тоже уже очевидно, что будете создавать?

Для кого?

Это тоже «не на часе»?

Если мы имеем в руководстве, или таких долбо@бов, или врагов, то «после», может не наступить вообще!

Эти твари в самый ответственный момент сольют врагу ещё одну нашу группировку и этого будет достаточно.

Вот и возникает резонный вопрос: а кто тогда больше враг Украины (та или тот), кто ждёт «руССкий мир» ляпая языком про счастье в СССР и, кто уже в СИЗО, или те, кто врагу дороги расчищал и разминировал, сохраняя мосты для быстрого и беспрепятственного захвата Украины?

И почему, первых необходимо «сажать» именно сейчас, а этих может быть потом «после войны» и «не на часе»?

А вы там случайно все не охренели товариСчи?

P.S. Почему скажем в мордоре (со слов нашего зам НГШ генерала Громова) уже отстранены и проводится расследование по 40% высшего военного и военно-политического руководства сейчас, а у нас «не на часе»?

Так у них только 43 тысячи погибших и нет разбитых городов, оккупированных территорий, миллионов беженцев..., а у нас всё по плану?

«Про@бали», а нам хули, потом разберемся?

Это на кого такой идиотизм рассчитан?

P.S. А что значит «генерал в политической оппозиции»?

А генерал не «в политической оппозиции» про подобное должен молчать?

Резников вы же юрист и знаете, что подобное попадает под сокрытие преступления.

Так при такой постановке, у нас всё общество в оппозиции, кто хочет понимать, кто враг, или идиот управляющий процессами и кто не хочет, чтобы подобные продолжали свою деятельность.

Не может быть оппозиция к своему государству, Родине не зависимо от политических взглядов.

В этих вопросах, ты или гражданин и патриот, или коллаборант и враг!

И тут сразу встает очередной вопрос, так кто тогда этот генерал или, кто вы?

На войне только так встают вопросы и на них надо давать ответы.

Думай – те!»

https://censor.net/ru/blogs/3360180/protivno_chitat_reznikova_pro_mosty

Ще раз ДЯКУЮ справжньому полковнику Костянтину Гринчуку (він для мене не у відставці, а у строю) за його принципову позицію офіцера честі!

**Щодо позиції представників влади про «ЕНАЧАІ», то вона, на мою думку, як слідчого і начальника відділу військової контррозвідки СБУ, є не лише великою помилкою, а й злочинною службовою бездіяльністю, яка за певних обставин може бути державною зрадою.
Це повинен знати Зеленський, який має диплом про вищу юридичну освіту.**

На відміну від тих, хто говорить, що зараз «ЕНАЧАІ» проводити це розслідування, що розберемося після війни, то у нашої організації, як раз навпаки – ЕНАЧАІ!

У зв'язку з цим «Український СМЕРШ» прийняв рішення провести своє суспільне розслідування. По завершенні слідства ми назвемо поіменно посадових осіб, винних у здачі (зраді) півдня України, що призвело до особливо тяжких трагічних наслідків.

Кінцеву правову оцінку їхнім діям повинен буде дати спеціальний військовий трибунал. Винні особи повинні бути покарані, навіть, якщо вони будуть вважати себе «переможцями» війни і прикриватися відомою фразою «Переможців не судять». У нашому випадку ця фраза не прокотить. Судити будемо і так званих «переможців»!

Хронологія подій, яка передувала злочинній здачі (зраді) півдня України

На мою думку, здача України почалася з Оману, де Зеленський і Єрмак 8 січня 2020 року таємно зустрічалися з посланцем від путіна секретарем Ради безпеки росії Патрушевим, на літаку якого вони повернулися в Київ.

Детально про це читайте у моїй статті «Домашні завдання» Зеленського: «Вагнергейт» та «токсичні» Коломойський і Єрмак»

https://censor.net/ru/blogs/3287519/domashn_zavdannya_zelenskogo_vagnergeyit_ta_toksichn_kolomoyiskiyi_rmak

26 лютого 2020 року під час форуму Age of Crimea в Києві президент Зеленський пообіцяв побудувати повноцінний Центр надання адміністративних послуг на пункті пропуску «Чонгар» на адміністративному кордоні з анексованим росією Кримом.

Зеленський заявив: «Дуже важливо, як Україну бачать кримчани. Це має бути освітлена, безпечна, комфортна країна з, вибачте, працюючими вбиральнями. Саме тому ми таку увагу приділяли облаштуванню комфортних КПВВ».

«Окрім цього, держава спільно із компанією SOCAR до кінця року відкриє на «Чонгарі» великий хаб для обслуговування громадян. Там буде повноцінний центр надання адміністративних послуг, зона відпочинку та інші важливі об'єкти», - наголосив Зеленський.

7 квітня 2020 року у рамках міжвідомчої наради під головуванням віцепрем'єр-міністра Олексія Резнікова (нині міністр оборони!) було обговорено поточний стан облаштування сервісних зон КПВВ «Чаплінка» і «Чонгар» на адміністративній межі з тимчасово окупованим Російською федерацією Кримом», - йдеться у повідомленні Укрінформу. Нарада відбулася за участю представників Мінреінтеграції, Міністерства інфраструктури України, Херсонської ОДА, Представництва Президента України в АРК, АТ «Укрзалізниця» та ТОВ «Сокар Енерджі».

«Велику увагу було приділено саме пошуку ефективної фінансово-правової моделі створення сервісного хабу на КПВВ «Чонгар» за участю ТОВ «Сокар Енерджі», - відмітили у міністерстві.

Втім, як повідомляють у Мінреінтеграції, низка формальних обставин призвела до фактичної зупинки проекту 4 місяці тому. Так, було ускладнено залучення до облаштування КПВВ партнера у вигляді компанії «Сокар Енерджі», яка у рамках програми соціальної відповідальності була готова інвестувати у розбудову пілотного сервісного хабу на КПВВ «Чонгар».

<https://www.ukrinform.ua/rubric-crimea/3019450-na-congari-pobuduut-hab-pidpisali-memorandum.html>

Підписання меморандум про будівництво хабу на КПВВ «Чонгар» на адмінмежі з тимчасово окупованою територією Криму

Про це під час брифінгу 5 травня 2020 року на КПВВ «Чонгар» заявив голова Херсонської ОДА Юрій Гусєв, повідомляє кореспондент Укрінформу.

Документ підписали віцепрем'єр-міністр – міністр з питань реінтеграції тимчасово окупованих територій Олексій Резніков (нині міністр оборони), міністр інфраструктури Владислав Криклій, голова Херсонської обласної

державної адміністрації Юрій Гусев, в.о. голови правління Укрзалізниця Іван Юрик, а також представник “Сокар Енерджі Україна” Сергій Колеченко – повідомив Укрінформ. <https://www.ukrinform.ua/rubric-crimea/3019450-na-congari-pobuduut-hab-pidpisali-memorandum.html>

Хто сприяв розмінуванню...

«Розмінуванню території Херсонщини на межі з Кримом сприяли Андрій Єрмак та Ірина Верещук - про це свідчать документальні свідчення», - заявив відомий журналіст-міжнародник, який проживає у Брюсселі (Бельгія), Ростислав Демчук.

На своїй сторінці у Фейсбук у травні 2022 року він написав фактологічний пост щодо так званого розмінування територій Херсонщини на адміністративному кордоні з Кримом, фактично, напередодні російського вторгнення.

Цитую.

«2020 року Володимир Зеленський анонсував плани по Чонгару: «Держава спільно з компанією Socar до кінця року відкриє на Чонгарі великий хаб - центр надання адміністративних послуг, зону відпочинку та інші дуже важливі об'єкти».

10 грудня 2020 року голова Офісу президента Андрій Єрмак звітував про виконання плану щодо домовленостей та зобов'язань, які виникли на зустрічі лідерів «Нормандської четвірки».

«Завдяки зміні президентом Зеленським принципів державної політики, Україна робить набагато більше для допомоги нашим громадянам, які змушені залишатися на тимчасово окупованій території, ніж було домовлено», – заявив Єрмак.

«Наприклад, українці важливо убезпечити людей по обидва боки лінії зіткнення від величезної кількості СМЕРТНОСНИХ МІН – наголосив Єрмак і додав: **«Наша делегація доклала максимум зусиль, аби погодити у серпні 20 ділянок для РОЗМІНУВАННЯ.** Потрібно швидко виконувати цей план. Цю роботу може на власні очі побачити кожен, хто відвідає нові контрольні пункти на лінії розмежування, розбудовані за принципом сучасних сервісних хабів».

23 листопада 2021 року віцепрем'єр - міністр з питань реінтеграції тимчасово окупованих територій України Ірина Верещук пообіцяла, що впродовж трьох

місяців команда Мінреінтеграції запустить автобусні шатли на КПВВ «Чонгар» та «Каланчак»: від пункту пропуску до адміністративної межі.

14 лютого 2022 року на КПВВ «Чонгар» та «Каланчак» розпочали курсувати автобусні шатли від пункту пропуску до адміністративної межі. На тиждень раніше ніж обіцяли, відрапортувала Ірина Верещук.

24 лютого 2022 року через КПВВ «Чонгар» та «Каланчак» на територію України увійшли війська РФ, які захопили південь країни, Херсон, Мелітополь, Енергодар та заблокували Маріуполь.

Що ми маємо у сухому залишку? – ставить питання Демчук.

Хибно думати і писати, що розмінування на ділянках «Чонгар» і «Каланчак» відбулось навмисно і в акурат перед вторгненням російських військ на південь України. **Адже програма розмінування розпочалась ще 23 листопада 2021 року, а завершилась за 10 днів до повномасштабного вторгнення російських агресорів.**

Чи хтось думав тоді у 2021 році, що російська навала попре на Україну з усіх боків і в тому числі з Криму? Звісно, припускати можна було все.

Тому, у цьому випадку в теорію прямої зради мені не дуже віриться. А от недалекоглядність і недбальство мають місце (**явна злочинна недбалість з ознаками державної зради – Авт.**). Адже, коли увесь світ у 2022 році почав гудіти про можливе широкомасштабне вторгнення, Єрмаку і Верещук (**в першу чергу президенту Зеленському – Авт.**) варто було згадати, що південні рубежі України повністю оголені.

Варто нагадати, у грудні 2019 майже чотири години лідери «Нормандської четвірки» спілкувалися без преси. Журналістам не дозволили бути навіть на початку їхнього спілкування, - повідомив Ростислав Демчук.

<https://bukinfo.com.ua/viyna-na-shodi/zhurnalist-rostyslav-demchuk-rozminuvannyu-terytoriji-hersonshchyny-na-mezhi-z-krymom-spryyaly-andriy-yermak-ta-iryna-vereshchuk>

За моєю інформацією, на закритому засіданні «Нормандської четвірки», за ініціативи російської сторони обговорювалося «гуманітарне питання» щодо розмінування територій навколо пропускних пунктів «Чонгар», «Каланчак» і «Чаплинка» з метою забезпечення безпеки громадян обох сторін. Президент Зеленський погодився з пропозиціями путіна щодо розмінування.

Увага! Важлива офіційна інформація.

У першій половині червня 2021 року На одному з полігонів бойової підготовки, що неподалік адміністративного кордону з тимчасово окупованою територією Криму, інженерно-саперні підрозділи зі складу об'єднаних сил ЗСУ провели тренування з облаштування мінно-вибухових загороджень.

Про це [повідомляє](#) Командування об'єднаних сил ЗСУ, передає видання Рубрика.

«В ході навчань військові інженери відпрацювали дії підрозділів зі встановлення протитанкового мінного поля та здійснення маскування рубежів розгортання рухомого загону загородження», – заявив командувач об'єднаних сил Збройних Сил України генерал-лейтенант Сергій Наєв.

За моєю конфіденційною інформацією, під видом навчань сапери розмінували території в районі пропускних пунктів «Чонгар» і «Каланчак». Розмінування проводили інженерно-саперні підрозділи оперативного тактичного Угрупування «Південь» Збройних Сил України та Державної служби з надзвичайних ситуацій з розмінування територій.

Зауважу, сапери ДСНС займаються виключно розмінуванням мін, бомб та інших небезпечних вибухових пристроїв. Встановлення «протитанкових мінних полів», підрип мостів - не їх профіль.

Аналіз офіційної інформації Наєва і конфіденційних даних, отриманих мною, дають підстави зробити висновок: в червні 2021 року під видом «облаштування мінно-вибухових загороджень» були розміновані території «Чонгару» і «Каланчаку».

Щоб виконати обіцянку, дану Зеленським 26 лютого 2020 року під час форуму Age of Crimea, були розміновані поля біля КПВВ «Чаплинка», «Чонгар» і «Каланчак». Ударними темпами почали будувати повноцінний Центр надання адміністративних послуг на пункті пропуску «Чонгар» і «Каланчак» на адміністративному кордоні з анексованим росією Кримом «з працюючими вбиральнями і зоною відпочинку», який потрібно було завершити «до кінця року», - як обіцяв світовій спільноті президент.

14 лютого 2022 року (за 10 днів до повномасштабного вторгнення) на КПВВ «Чонгар» та «Каланчак» розпочали курсувати шатли від пункту пропуску до адміністративної межі з окупованим Кримом.

Про це на своїй сторінці у Facebook пафосно розповіла віцепрем'єр-міністр — міністр з питань реінтеграції тимчасово окупованих територій України Ірина Верещук (цитую):

«23 листопада 2021 року пообіцяла, що впродовж трьох місяців команда Мінреінтеграції запустить шатли на КПВВ «Чонгар» та «Каланчак»: від пункту пропуску до адмінмежі.

Сьогодні шатли поїхали. Завдання виконано. На тиждень раніше дедлайна».
m.facebook.com/story.php?story_fbid=1842337879286060&id=100005295963148

Верещук, мабуть, не бачила, що одночасно з курсуванням «шатлів» з окупованих територій Криму в напрямку «Чонгар» і «Каланчака» росія стягує величезну кількість танків, броньованої техніки, гаубиць, ракетних установок залпового вогню, тисячі військових і готує команду Зеленського «до травневих шашликів».

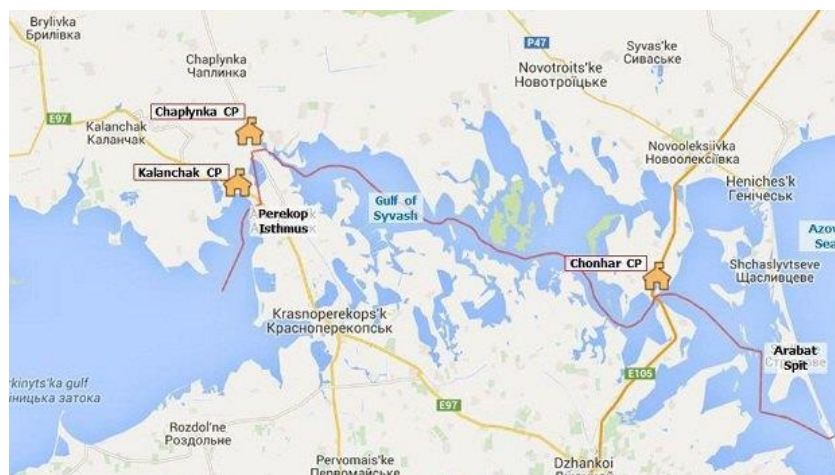
Злочинна бездіяльність з ознаками державної зради президента Зеленського, на мою думку, проявилася в наступному:

1) в абсолютній неготовності президента Зеленського, парламенту і уряду до повномасштабної воєнної агресії росії проти України, хоча він знав, що вона буде.

США і Велика Британія завчасно попередили президента Зеленського, що путін прийняв рішення про широкомасштабне вторгнення в Україну у другій половині лютого і надали йому повну розвідувальну інформацію разом з картами і схемами про вторгнення російських військ.

Свої неодноразові попередження про неминучість повномасштабного вторгнення путіна, опублікованих у відкритих листах до Зеленського і відправлених в Офіс президента, до уваги не беру (я генерал-лейтенант СБУ у відставці з 2010 року, тому президент міг не звертати на них уваги);

2) у прийнятті Зеленським спільно з військовим і урядовим керівництвом країни **РІШЕННЯ про розмінування** протитанкових мінних загороджень на полях біля пунктів в'їзду/виїзду «Чонгар», «Каланчак», «Чаплинка», доріг сполучення і мостів через водоканали зрошувальної системи в Херсонській області;

На мапі позначені КПВВ «Чаплинка», «Каланчак» і «Чонгар», поля навколо яких були повністю розміновані.

3) у НЕ підриві мостів, які з'єднують Крим з материковою Україною, мостів через річку Дніпро і транспортних мостів через водоканали зрошувальної системи, які були побудовані ще в радянські часи за проектом МО СРСР.

У випадку підриву мостів через водоканали танки і бронетехніка не змогли б їх подолати. Потрібно було б наводити понтонні мости, на що потрібен час і вони знищувалися б нашою артилерією і авіацією (що ми бачимо майже щоденно).

Через **не підрив** мостів та **розмінування** мінних танкових загороджень територій навколо пропускних пунктів «Чонгар», «Каланчак» і «Чаплинка» на адміністративній межі з анексованим Кримом російські війська швидким маршем (впродовж декількох днів) оточили Маріуполь, захопили Херсон і область, значні території Миколаївської (бої були у самому Миколаєві) і Запорізької областей разом з ЗАЕС, підривом якої шантажує путін.

Це привело до жахливих трагічних людських жертв – загибелі десятків тисяч мирних жителів у Маріуполі і декількох тисяч військових (їх життя влада замінила на інвестиції).

Зеленський віддав у полон під міфічні гарантії захисників Маріуполя, що завершилося масовим їх знищенням в колонії, де вони утримувалися.

Звільнення окупованих південних територій України відбувається з суттєвими втратами особового складу ЗСУ.

Підриваючи мости через канали, можна було зупиняти рух ворога

Депутат Херсонської обласної ради, військовослужбовець Сергій Хлань розповів, що 2014 року розробили план оборони області. Це секретний документ, який передбачав 4 лінії оборони лише на Чонгарському перешийку.

«Одразу за Чонгарським мостом, між автомобільною і залізничною дорогою був розташований опорний пункт нашої військової частини, який ми з 14-го року укріплювали. Цей пост був для того, щоб контролювати підрив Чонгарського мосту у разі можливого вторгнення», – каже Хлань.

«Наступний міст був Сальківський, так само там була опорна частина.

Підриваючи мости через канали, можна було зупиняти рух ворога. Саме на всіх цих каналах були блокпости з 2014 року і вони діяли до 2019. Так само був розрахунок, що в разі прориву Чонгара, Салькова, тоді ми будемо зупиняти їх на каналах і остаточно Антонівський міст, **який би зупинив ворога й окупацію Херсона**», – розповів депутат.

За словами Хланя, після виборів 2019 року пріоритети у фінансуванні в Херсонській області надавалися будівництву доріг і облаштуванню об'єктів

інфраструктури, а не питанням безпеки та, зокрема, організації територіальної оборони.

«2020 рік, на тероборону було закладено фінансування, однак набагато менше. Незважаючи на це, виконання програми було завалено, по інерції й традиційно ці гроші перекидалися на дороги та на облаштування КПВВ «Чаплінка» і «Каланчак», – згадав військовослужбовець Хлань.

Він зазначив, що за кілька днів до повномасштабного вторгнення Росії територіальна оборона області отримала 2 млн. грн. фінансування.

Хлань стверджує, що він вважав неможливим швидке захоплення півдня російськими військами.

«Коли мені казали, що росіяни будуть нападати з Криму, маючи інформацію з 2014 по 2019 рік, я казав, що це неможливо. Тому що на кінець 2019 року ми настільки забезпечили оборону перешийка і проходу з Криму, що пройти там було неможливо», – наголошує депутат.

«І коли 24 лютого деякі російські солдати пишуть, що вони спали просто з Криму до Нової Каховки... Вони спали в автівках, коли автівки рухалися зі швидкістю 70 км/год, як на параді. Мені боляче це читати та це чути, я не розумію, як це відбулося», – поділився Хлань Радіо Свобода.

<https://www.radiosvoboda.org/a/novyny-pryazovya-hotovnist-pivdnya-ukrayiny-viyna/31996901.html>

Представники вищого політичного керівництва не підривали мости, тому що думали не про життя мирного населення і військових, а про те, що з боку росії «теж люди, які дбайливо ставитимуться до будинків, мостів та іншої інфраструктури».

Однією з головних помилок у перші години після повномасштабного вторгнення рф **була неготовність** влади нищити об'єкти інфраструктури, аби зупинити російських окупантів. У цьому зізнався радник глави ОП Михайло Подоляк в інтерв'ю «Фактам» (див. тут:

<https://fakty.ua/406508-my-ni-pri-kakih-obstoyatelstvah-ne-pojdem-na-ustupki-rossii---mi-hail-podolyak>

«На мою думку, одна з ключових помилок, це коли почалося інтенсивне вторгнення, але ніхто — ні наші громадяни, ні військові, ні ми як органи управління — не міг повірити в те, що це відбувається у XXI столітті та відбувається з нами. **Того раннього ранку 24 лютого ми психологічно не були готові підривати мости, наприклад**», – зазначив він.

Мій коментар: не потрібно всіх узагальнювати. Були і цивільні, і військові, які попереджали, що буде повномасштабна воєнна агресія росії.

Ще у квітні 2019 року я і група старших офіцерів попередили українців, що у випадку обрання Зеленського президентом путін вчинить повномасштабне вторгнення. Прочитайте наш аналіз, чому не можна було обирати Зеленського главою держави, який одночасно є і верховним головнокомандувачем ЗСУ.

Повний текст звернення офіцерів читайте тут:

<https://www.officers.org.ua/?p=5468;>

<https://umoloda.kyiv.ua/number/0/2006/132587>

На восьмий день після інавгурації президента Зеленського, 28 травня 2019 року я опублікував відкритий лист до нього «І це – не жарти...», у якому наголосив, що путін ВЧИНИТЬ повномасштабне вторгнення і однією з мотивацій цього вторгнення буде сам Зеленський (цитую):

*«Пане Зеленський, застерігаю, що для захисту етнічних росіян, російськомовних громадян і вірян РПЦ в Україні (так звана УПЦ МП), багато з яких мають паспорти РФ, є агентами спецслужб Росії і «п'ятою проросійською колоною» в Україні, на їх слізне прохання, Москва, під виглядом «миротворчої місії», **зробить широкомасштабне військове вторгнення і окупує південно-східні регіони України, а можливо, й Київ**».*

«Нагадаю Вам, у січні 2008 року, будучи членом ПАРЄ, на одному з засідань Політичного комітету, а потім і на її сесії, на основі аналізу отриманої інформації я повідомив про велику вірогідність того, що впродовж місяця Косово в односторонньому порядку проголосить свою незалежність і в цьому регіоні виникне небезпечна ситуація, яка призведе до людських жертв (що і трапилося в середині лютого!).

У квітні того ж року на сесії ПАРЄ я попередив Європу, що впродовж півроку Росія розпочне воєнну агресію проти Грузії з метою окупації грузинської території, проголошення Південною Осетією і Абхазією «незалежності» (щось на зразок «ЛНР» і «ДНР») і розміщення там своїх військових баз (що і трапилося у серпні 2008 року!).

Восени 2009 року на черговій сесії ПАРЄ я вже криком попереджав Європу, що після Грузії на черзі буде Україна й анексія Криму!

Пане Зеленський, ознайомтеся з фрагментом мого виступу 1 жовтня 2009 року на сесії ПАРЄ при розгляді питання «ООН: реформа і держави-члени Ради Європи» (документ № 12018):

*«...Шановні колеги! Я хочу достукатися до ваших сердець і розуму, щоби ви побачили і почули, що реально відбувається сьогодні у стосунках між Україною і Росією, особливо в Криму, щоб нам не довелося в пожежному порядку розглядати на сесії ПАРЄ і в Раді Безпеки ООН питання про чергову агресію Росії, цього разу в Україні. **Попереджаю**, що через п'ять років анексія Криму стане реальністю, як анексія Абхазії і Південної Осетії в Грузії...».*

Після повернення в Київ від колег у Верховній Раді за цей виступ довелося почути, що я «провокатор», «яка може бути війна між Україною і Росією», «ми братні слов'янські народи», «нас пов'язує багатовікова дружба», «у нас великий договір про дружбу», «ми брати навік» і багато такого іншого.

Повний текст листа читайте тут:

<https://www.umoloda.kiev.ua/number/3462/180/133753/>

10 лютого (за 14 днів до початку широкомасштабної агресії росії) ряд видань (Цензор.Нет, Універсум, Український репортер) опублікували мою статтю «Світова психологічна війна, як передвісник розпаду Росії – останньої «імперії зла», у якій я **втретє** попередив Зеленського, що путін вчинить повномасштабне вторгнення, яке призведе до захоплення східно-північних і південних територій і великих людських жертв серед цивільних і військових.

Мій висновок був зроблений на основі глибокого аналізу інформації, опублікованій в західних ЗМІ, даних розвідок США, Великої Британії, Німеччини і ГУР МО України та отриманої мною конфіденційної інформації від закордонних джерел. Аналіз цих даних вказував, що вторгнення росії в Україну є НЕМИНУЧИМ і буде після 20 лютого.

Війська рф можуть захопити дві третини української території, атакуючи з кількох флангів та в кілька етапів.

У першому варіанті очікується, що росія влаштує одночасну атаку з території окупованого Криму, а також через території ОРДЛО. У другому сценарії розглядається можливість нападу через південь і північний схід України, а також наступ на Київ із півночі.

У статті я опублікував карту, на якій були позначені найбільш ймовірні напрямки вторгнення російських військ в Україну.

Події, які відбулися після 24 лютого, на жаль, підтвердили мою інформацію, висновки і напрямки наступу російських військ.

У статті я наголосив, що загроза повномасштабної воєнної агресії з боку росії і окупації значної частини території України є РЕАЛЬНОЮ, поки при владі путін. Ми повинні бути постійно готові до гарячої фази війни. Українці здатні дати відсіч російській агресії.

Також нагадав, що ще в 2017 році я попереджав, що Україна перетвориться в епіцентр глобальної геополітики, де буде вирішуватися не лише її майбутнє, а й майбутнє всієї цивілізації та перерозподіл сфер політичного і економічного впливів.

Знайдіть час прочитати цей аналітичний матеріал за 10 люте (див. тут:

https://censor.net/ru/blogs/3315295/svtova_psihologchna_vyina_yak_peredvsnik_rozpadu_rf_os_tanno_mper_zla

Він був написаний не лише для влади, а, в першу чергу, для 73% виборців, які обрали по «приколу» кіношного «Голобородька» президентом України, з надією, що вони прозріють і не будуть сліпими до сьогоднішнього Зеленського, який як актор грає роль президента і верховного головнокомандувача ЗСУ.

Сьогодні з «Голобородька» він перевтілюється у «ніцномовця» (нічно – той, що говорить весь час, завжди, постійно, дуже часто, що аж дратує) – «говірливу

голову», яка щодня читає написані йому патріотичні розумні тексти, які лунають з екранів телевізорів і на ютуб каналах.

Цитуємо далі Подоляка. За його словами, ситуація змінилася вже ввечері 24 лютого.

*«Перші кілька годин думали: ми вкладали кошти у комфорт для людей, як тепер руйнувати все це? **Ось цю тодішню неквапливість вважаю фундаментальною помилкою (це не помилка, а ЗЛОЧИН – Авт.).***

Однак десь о 18:00 вже побачив в очах рішучість: заради захисту країни все руйнуватимемо разом із цими російськими іржавими танками. Ми ж думали, що з того боку теж люди, що вони дбайливо ставитимуться до будинків, мостів та іншої інфраструктури», – продовжив радник глави ОП.

«Загалом, коли були відкинуті всі сумніви, почалося максимально жорстоке знищення елементів інфраструктури. Треба зруйнувати — зруйнуємо, головне знищити енну кількість техніки ворога та його самого. Ми швидко розібралися, що перед нами орда», – додав Подоляк.

Мій коментар. Виходить, що до вторгнення росії Подоляк і Зеленський не знали, що «перед ними орда» і продовжували заглядати вбивці путіну у вічі, вважаючи, що він також «люди». Наївний мов дитина, а може і ні...

Як би там не було, але Подоляк дав свідчення ЗМІ, яким підтвердив, що в діях президента Зеленського мінімум є ознаки кримінального правопорушення – злочинна службова недбалість, яка спричинила тяжкі наслідки і карається позбавленням волі на строк від двох до п'яти років з позбавленням права обіймати посади чи займатися певною діяльністю на строк до трьох років (ч. 2 ст. 367 КК).

Дякую Подоляку за зізнання. Думаю, майбутній суд над Зеленським врахує це, якщо він піде на угоду зі слідством.

Раніше секретар РНБО Олексій Данілов уже критикував радника голови Офісу президента Михайла Подоляка через заяви останнього щодо стану обороноспроможності держави в цілому, зокрема – потреб в військовій допомозі. «Я не розумію, чому він робить такі заяви. Він представник Генштабу? **Я його бачив тільки на пеньках у Януковича.** Не розумію, з якого переляку він зараз є голосом армії. Такі речі має казати Залужний (головнокомандувач ЗСУ – Авт.), Шаптала (начальник Генштабу ЗСУ – Авт.) та міністр оборони», – наголосив Данілов.

Подоляк відреагував на критику Данілова: «Я, чесно кажучи, не зовсім розумію, навіщо люди оце все говорять... Я навіть не готовий коментувати слова Данілова. Оскільки я вважаю, що ця людина, певно, веде якусь власну інформаційну кампанію. Я не знаю, навіщо він це робить», – заявив Подоляк в [інтерв'ю «Бабель»](#).

Далі Подоляк стверджує, «десь о 18:00 24 лютого я вже побачив в очах рішучість: заради захисту країни все руйнуватимемо разом із цими російськими іржавими танками».

У кого він «побачив в очах рішучість» - я не знаю. Але точно знаю, що бої в районі Антонівського мосту почалися 25 лютого – через добу після початку повномасштабного вторгнення.

Запитання: Чому Зеленський як верховний головнокомандуючий ЗСУ, маючи в запасі цілу добу до взяття російськими військами під контроль Антонівський автомобільний міст, НЕ ВІДДАВ НАКАЗ ЗНИЩИТИ його разом з Антонівським залізничним мостом та всі інші мости через річку Дніпро і водоканали зрошувальної системи в Херсонській області, що дозволило окупантам вийти на кордон Херсон – Нова Каховка – Каховка - Миколаїв?

Військові експерти стверджують, що при знищенні цих мостів ворог НЕ ЗМІГ би захопити Херсон і окупувати Херсонську область і значну частину Запорізької області.

Вночі 26 лютого 5 російських військових гелікоптерів висадили десант у місті Миколаєві, який був знищений. Вранці цього ж дня російські танки в'їхали в Миколаїв зі стрільбою і спробували прорватися в центр міста. Після бою з бійцями ЗСУ та ТРО окупанти, понісши значні втрати, втекли в сторону Херсона. 1 березня російські війська колонами почали оточувати Миколаїв і Херсон. Захисники відстояли місто корабелів і відтіснили ворога до Херсонської області.

Мапа бойових дій в [Миколаївській області](#) станом на [21.09.2022](#)

Детально про бої за Миколаїв і область читайте тут:

https://uk.wikipedia.org/wiki/%D0%91%D0%BE%D1%97_%D0%B7%D0%B0_%D0%9C%D0%B8%D0%BA%D0%BE%D0%BB%D0%B0%D1%97%D0%B2

Захоплення Херсону – зрада чи злочинна недбалість?

Наступ російських військ на Херсон відбувався зі сторони Криму через непідірвані мости і розміновані «Чонгар» і «Каланчак».

1 березня окупанти прорвалися в місто Херсон за допомогою лише бронетранспортерів. Наступного дня місто було повністю окуповане російськими загарбниками.

Після захоплення міста окупанти почали підготовку до так званого «референдуму» за «Херсонську народну республіку» («ХНР»).

Рекомендую Зеленському, його владі і їх ботам прочитати матеріали голови Херсонської обласної державної адміністрації (2016 - 2019) Андрія Гордєєва «Добровольці вмирали, поки влада тікала? Як Херсон кинули на призволяще — свідчення учасника подій», опубліковані виданням «Новая газета» із цензурними скороченнями.

Подаю текст:

- Напад на Херсон армією ворога був очевидним ще з 2014 року, це було лише питанням часу, тож план захисту був розроблений.
- Втім, очільники Херсонської області в перші дні повномасштабного вторгнення Росії начебто втекли й обласний центр залишився без захисту.
- Добровольцям з місцевих жителів довелося самотійно формуватися в тероборону — до цього цим централізовано ніхто не займався.

3 березня 2022 року Херсон захопили російські окупаційні війська. Стратегічне місто можна було нехай не назавжди відбити, але затримати окупантів, адже план оборони був. Але влада та правоохоронці нібито втекли, залишивши місцевих жителів захищати місто самотійно й майже без зброї.

Редакція видання «Заборона» розповідає про свідчення ексочільника Херсонської облдержадміністрації Андрія Гордєєва щодо подій перших днів оборони від навали з окупованого Росією Криму.

Влада тікала, тероборона — вмирала: події 24 лютого

На момент початку російського вторгнення 24 лютого 2022 року жодного блокпоста в обласному центрі не було, розповів «Нової газеті» голова Херсонської обласної державної адміністрації (2016-2019) Андрій Гордєєв.

«Представники поліції, СБУ також полишили місто без захисту, тікаючи у перших рядах. Теперішній очільник ОДА Геннадій Лагута пропав. Дурість чи зрада, можливо і те, і інше», — зазначив Гордєєв.

За його словами, російська армія увійшла у Херсон вже 2 березня, бо ніхто не знав, що потрібно робити. З першого дня війни добровольці приходили до військкомату, а до них ніхто не виходив. Тільки близько сьомої вечора їх вивезли у село Наддніпрянське, де повинна була розміщуватися база тероборони.

«О 7 ранку проходила нарада щодо оборони області. Командир бригади ТрО вимагав вантажівку, щоб перевозити зброю зі складу до себе на базу. Йому кажуть: «Добре, чекай, зараз буде». О 8 ранку він телефонує ще раз: «Де моя вантажівка?». Кажуть: «Почекай, зараз буде». О дев'ятій годині, десятій — те ж саме. А об 11 ранку заступник голови Херсонської ОДА з питань оборони

Якименко сказав: «Звертайся до мера, бо я зараз далеко, в евакуації», — розказав Гордєєв.

Ексчиновник акцентував, що у той час, поки теробороні обіцяли транспорт, «заступник нинішнього голови ОДА з питань оборони разом з адміністрацією міста просто тікали».

Зброю, як розповів Гордєєв, командиру тероборони довелося шукати самостійно, зупинивши автівку, яка везла її у місто Олешки, де тримала оборону 59-та бригада. Так вдалося дістати близько 660 автоматів з боекомплектами. З цієї ж машини видали 400 автоматів добровольцям у Наддніпрянському.

«На Антонівському мосту йде бій. Треба взяти міст під охорону. І вони [бійці ТрО з Наддніпрянського] пішки йшли близько трьох кілометрів. Прийшли туди, вже була глуха ніч. По них [вдарили], вони побачили [жертв] і дали деру! Десь половину автоматів повернули, інші — безслідно зникла, як і люди. У тому сенсі, що вони залягли на дно, злякалися», — описав ситуацію першого дня російського вторгнення ексглава облдержадміністрації Гордєєв.

В результаті на озброєнні у територіальній оборони залишилося всього кілька сотень автоматів та близько 50 РПГ-18 (радянські протитанкові гранати), з якими на додачу до «коктейлів Молотова» бійці намагалися влаштувати засідку на бронетехніку окупантів у Бузковому парку Херсона.

Міському священнику власноруч довелося поховати 67 бійців тероборони, яких навіть неможливо було ідентифікувати.

«Священник їх всі сфотографував, зробив нумерацію, зробив закритий час у Telegram. Каже: «Переможемо, потім будемо їх всіх діставати», — розказав колишній очільник ОДА.

План захисту Херсона був: чотири лінії оборони

Було чотири лінії оборони міста: однією з перших мала стати зрошувальна система Херсона, переконаний Гордєєв.

Вона проектувалася за часів СРСР двома міністерствами – оборони і сільського господарства, **тож була побудована таким чином, що жодний транспорт не проїде якщо будуть підірвані мости через водоканали**, — пояснив ексголова ОДА.

На фото один із мостів через водоканал зрошувальної системи на Херсонщині. «Мости побудовані таким чином, що у випадку їх підриву жоден транспорт, танки, бронетехніка не пройшли б через водоканали і вся ворожа техніка була б зупинена», - заявив экс-глава Херсонської ОДА Гордєєв.

Лінії оборони Херсона:

1. Перешийок між Херсонською областю й Кримом повинен був бути замінованим. За словами Гордєєва, так і було, але приблизно за тиждень до початку війни його розмінували з невідомих причин.
 2. Прикордонники повинні були подати сигнал про початок вторгнення, але не вступати в бій, а відійти далі. А далі — зрошувальна система Херсона. «Логіка така: підриваємо мости, вони [окупанти] зупиняються, і наша артилерія [б'є по ворогу]», — роз'яснив колишній очільник облдержадміністрації.
 3. Річка Дніпро. Антонівський міст тримати до останнього, але якщо не вдається, зруйнувати міст: міст руйнується і Херсон опиняється відрізаним, залишається обороняти лінію води, бо Дніпро, на думку Гордєєва, перейти практично неможливо.
 4. Каховський плацдарм. Евакуювати Нову Каховку і тримати оборону там, максимально укріпитися.
- «На все це відводилася доба. Добу нам треба було стримувати їх на вході. Не вийшло», — резюмував Гордєєв.

Повний текст статі ексглави Херсонської ОДА Гордєєва, в його первинному вигляді, мовою оригіналу (російською) опублікувало видання «Новая Польша» під заголовком «Как брали Херсон? Глупость или предательство».

Статтю можете прочитати (**рекомендую!**) за цим посиланням:

<https://novayapolsha.pl/article/kak-brali-kherson-glupost-ili-predatelstvo/>

Мер Таврійська Микола Різак: «Де наш перший ешелон оборони, другий? Де вони?»

В обід 24 лютого головна станція Північно-Кримського каналу, Каховська ГРЕС, міста Таврійськ, Каховка, Нова Каховка уже були захоплені російськими військами повідомили виданню «Деро. Херсон» очевидці подій в соцмережах і телефонних розмовах. Про це «Новому дню» 24 лютого також повідомив міський голова Таврійська Микола Різак. «Я щойно з головної споруди. Вона захоплена. Там стоїть російський танк, «град», БТри і російські солдати зі зброєю», — сказав він.

За словами Миколи Різак, він про це негайно повідомив керівництву Херсонської облдержадміністрації. «Я їм про це кажу, а вони не вірять. А у мене питання: як могли російські танки, «гради» і БТри за чотири години пройти від Армянська до Таврійська? **Де наш перший ешелон оборони, другий? Де вони?»** — додав він.

«26 лютого російські війська захопили місто Мелітополь Запорізької області. **Швидке захоплення Мелітополя сталося через те, що ворожі війська пройшли швидко і зайшли зі сторони Криму.** Ми це чітко розуміємо», — зазначив мер міста Іван Федоров і додав, що «вороги йшли через Херсонщину, тому відповідальність здебільшого лежить не спецслужбах, які контролювали цей регіон».

Зауважу пану Федорову, так, вина лежить і на спецслужбах у швидкому захопленню ворогом півдня країни, але спецслужби не займаються мінуванням чи розмінуванням або підризом мостів, не відають наказів на їх розмінування або знищення. Це не їх компетенція.

За твердженням Генерального штабу ЗСУ, опублікованого аж 25 квітня (через два місяці вторгнення), «Чонгарський міст **був замінований**, але нам протистояли переважаючі у 15 разів сили противника».

Міністр оборони Олексій Резніков 11 серпня запевнив, що Україна після перемоги у війні з РФ проведе розслідування щодо того, хто **розмінував** «Чонгар» та мости на всіх кримських перешийках у напрямку Херсона.

За однією з версій, саме розмінування переходів призвело до того, що окупація півдня відбулась стрімко та протягом кількох днів.

<https://i-ua.tv/news/56780-khto-rozminuvav-chonhar>

Панове з міноборони, ви, що дійсно до цього часу не знаєте, чи був замінований чи розмінований Чонгарський міст як і мости на всіх кримських перешийках у напрямку Херсона?

В Генштабі стверджують, що Чонгарський міст був замінований, а міністр оборони заявляє, що він, як і всі інші мости на кримських перешийках, були розміновані.

Невже і тут у вас НЕНАЧАСІ узгодити єдину позицію щодо мостів? Запитання до верховного головнокомандувача ЗСУ: пане, Зеленський, так чому Чонгарський міст НЕ ПІДІРВАЛИ, якщо він був замінований, як це стверджує Генштаб?

Мости, які з'єднували Крим з материковою територією України повинні були знищені, як тільки ворог рано вранці 24 лютого наніс перші ракетні удари по позиціям українських військ і по мостам пішли танки і бронетехніка агресора. Щоб запустити механізми підризу мостів достатньо декілька секунд (це не часи Другої світової війни, що потрібно було підпалювати бікфордфів шнур або використовувати динамо-машину для підризу електричного детонатора через довгий провід для забезпечення безпеки підричника).

Аналіз наведених фактичних даних, свідчень і конфіденційної інформації дає підстави зробити ВИСНОВОК: мости, які з'єднували півострів Крим з материковою частиною України та інші мости НЕ БУЛИ ПІДІРВАНІ (або були розміновані), а загороджувальні протитанкові мінні поля навколо пропускних пунктів «Чонгар», «Каланчак» і «Чаплинка на адміністративній межі з анексованим Кримом були РОЗМІНОВАНІ за наказом (дорученням, вказівкою) президента, верховного головнокомандувача ЗСУ Володимира Зеленського. Саме через ЦЕ російські війська так швидко захопили і окупували південь України.

Всю відповідальність за злочинну здачу Півдня України з ознаками злочинної недбалості або державної зради, що призвело до людських жертв та інших тяжких трагічних наслідків, повинні нести в першу чергу президент, верховний головнокомандувач ЗС України Зеленський, глава Офісу президента Єрмак, вище військове командування і члени уряду, які виконали його злочинний наказ (письмовий чи усний – не має значення) і розмінували загороджувальні протитанкові мінні поля біля «Чонгара», «Каланчака», «Чаплинки» і не підірвали мости (або їх розмінували), які з'єднували Крим з материковою частиною Україною, мости на р. Дніпро і мости через водоканали зрошувальної системи Херсонської області.

Перелік службових осіб, які займають відповідальне та особливо відповідальне становище, які могли обговорювати з президентом Зеленським питання про розмінування мостів на всіх кримських перешийках і загороджень протитанкових мінних полів навколо «Чонгару», «Каланчака» і «Чаплинки».

Андрій Єрмак — глава Офісу президента, член РНБО (з 11 і 12 лютого 2020 р.). За моєю інформацією, Зеленський призначив Єрмака на ці

посади після повернення їх з Оману за рекомендацією секретаря Ради безпеки росії Патрушева.

Денис Шмигаль — прем'єр-міністр (з 4 березня 2020 р.).

Олексій Резніков — віце-прем'єр-міністр — міністр з питань реінтеграції тимчасово окупованих територій (з 4 березня 2020 до 3 листопада 2021 року). З 4 листопада 2021 року — міністр оборони.

Тепер думаю зрозуміло, чому Резніков так наполягає, щоб розслідування обставин розмінування мостів на всіх кримських перешийках і полів навколо «Чонгару», «Каланчака» і «Чаплинки» в напрямку Херсону було проведене після перемоги у війні з росією...

Ірина Верещук — віце-прем'єр-міністр — міністр з питань реінтеграції тимчасово окупованих територій (з 4 листопада 2021 року).

Владислав Криклій — міністр інфраструктури (серпень 2019 – травень 2021 рік).

Андрій Таран — міністри оборони (з 4 березня 2020 – 4 листопада 2021 року).

Генерал-полковник Руслан Хомчак — начальник Генерального штабу ЗСУ (з 21 травня 2019 по 27 березня 2020 року), з 27 березня 2020 по 27 липня 2021) — головнокомандувач ЗС.

Генерал-лейтенант Сергій Наєв — командувач об'єднаних сил Збройних Сил України з 27 березня 2020 року.

Командувачі Оперативного командування «Південь»:

генерал-майор Ігор Палагнюк (з липня 2019 – 2021),

генерал-майор Андрій Ковальчук (з 2021 року).

генерал-майор Сергій Шаптала — начальники штабу – перший заступник ОК «Південь» (з 2017 – квітень 2020 року),

генерал-майор Андрій Соколов — заступник Командувача ОК «Південь» (з 2017 року).

Мінуванням, розмінуванням, підривом замінованих споруд, об'єктів і т. д. займаються інженерні війська України — рід спеціальних військ у Збройних силах України, що призначений для інженерного забезпечення бойових дій.

Начальник інженерних військ ЗС України генерал-майор Юрій Лукашик.

Підрозділи інженерних військ є у кожному з видів Збройних сил України, а також окремо у Головному управлінні оперативного забезпечення.

Центральне управління інженерних військ ЗС України знаходиться в м. Київ (начальник — генерал-лейтенант Кравчук Микола Іванович), якому, зокрема, підпорядковані 808-й окремий понтонно-мостовий полк (м. Білгород-Дністровський Одеської області) і

16-й окремий полк оперативного забезпечення (с. Семенівка, Мелітопольський район, Запорізька область).

Запитання до читачів: хто з вас повірить, що без наказу президента, верховного головнокомандувача ЗСУ, хтось з посадових осіб рангом нижче (від прем'єр-міністра, міністра оборони, головнокомандувача ЗСУ і далі до рядового сапера) САМОСТІЙНО міг прийняти рішення про РОЗМІНУВАННЯ мостів, які з'єднували півострів Крим з материковою частиною України та загороджувальних протитанкових мінних полів навколо пропускних пунктів «Чонгар», «Каланчак» і «Чаплинка» на адміністративній межі з анексованим Кримом?

Вірно, в таке повірити може лише debil або ідіот!

В той час, коли повномасштабне вторгнення російських військ йшло повним ходом, в офісі президента, як заявив Подоляк, продовжували думати, що «росіяни люди і що вони будуть дбайливо ставитися до будинків, мостів та іншої інфраструктури».

Зауважу, що уже в перші години вторгнення 24 лютого москальські «люди» розбомбили у Харкові, містах Київської та інших областей житлові будинки, школи, лікарні, вбили мирних мешканців і дітей. По мостах рашисти ракетних, бомбових чи артилерійських ударів НЕ наносили, вони їм були потрібні для захоплення півдня України...

Про це керівництву держави було добре відомо, але в їх очах ще не було «блиску рішучості» підірвати мости, воно думало, що москалі-кацапи «люди».

Впевнений, що якби Зеленський перед початком повномасштабного воєнного вторгнення російських військ покинув країну, як йому пропонували на Заході, або не приведи Боже помер від переляку (дай Боже йому здоров'я і Многая літа), то Україна НЕ впала б на коліна перед путіним, швидкою і майже повною окупацією Півдня країни і таких людських жертв НЕ СТАЛОСЯ б.

В українців є вільний незламний козацький дух, вони мають Збройні сили на чолі з Головнокомандувачем бойовим генералом Валерієм Залужним, якому повністю довіряють, і багатотисячний волонтерський рух. Українці – незламна і непоборна НАЦІЯ. Українці – нація ПЕРЕМОЖЦІВ!

Українці знають, що кацапи-москалі – звіроподібні нелюди-андрофаги (людоджери, канібали), а не «люди», як вважали в перший день вторгнення окупантів в Офісі президента (а можливо, й досі вважають).

Українці вірять у ЗСУ (як Богу!), вірять своїм бойовим генералам, які очолюють військо, вірять в Перемогу над агресором. У очах українців постійний БЛИСК РІШУЧІСТІ на безпощадне і безжальне знищення ворога!

На цьому можна було б і завершити статтю. Проте вона б не дала вам повного уявлення про безпековий стан країни, до якого його довів Зеленський, який почав натягувати на себе маску єдиного «героя-переможця».

Було це давно, понад 50 років тому. Один з моїх Учителів (тибетський монах Церін чи Царін), у якого я проходив духовні практики і тренування зі східних бойових мистецтв (кунг-фу – ушу), якось сказав: «Історія не знає (не терпить) умовного способу. Дивлячись з вершини свого часу на історичні події і тих, хто за ними стояв, даючи їм оцінку, ми нерідко використовуємо умовні конструкції «а що було б, якби він зробив так або інакше...».

Проте, пам'ятай: сьогоднішнім, яке завтра уже буде минулим, можна відкривати майбутнє. Яке воно буде – залежить від тебе, не становись рабом обставин, - наголосив Монах.

«Тибетська мудрість вчить нас: «ЖИТТЯ – це лише три дні. Вчора, сьогодні і завтра. ВЧОРА уже минуло і ми нічого вже не можемо у ньому змінити. ЗАВТРА ще не настало і може не статися. Тому спробуємо СЬОГОДНІ прожити так, щоб ЗАВТРА, яке стане минулим, не було соромно жити і не жаліти про ВЧОРАШНІЙ день...», - зауважив Учитель з лагідною посмішкою в очах, яка ніколи у нього не сходила...

По завершенні навчань і тренувань Учитель сказав: «Зерна, які я посіяв в тобі, проростуть лише тоді, коли ти до цього будеш готовим, як земля, в яку їх саджають, щоб вони проросли і дали врожай».

Сьогоднішнім політикам і керівникам держави раджу: ПОДУМАЙ ТЕ над мудрістю Монаха...

Якби ви нею керувалися, трагедії з півднем України не сталося б.

«Як Путін х*йло, так Зеленський брехло»

Зауважу, що як генерал спецслужби я НЕ ДОВІРЯЮ президенту Зеленському, керівництву СБУ і ГУР МО України!

Я вірю в Збройні Сили України і довіряю бойовим генералам:

Головнокомандувачу ЗСУ **Валерію Залужному**,
заступнику Головнокомандувача ЗСУ **Євгену Мойсюку**,
начальнику ГШ ЗСУ **Сергію Шапталі**,
командувачу військ ОК «Північ» **Віктору Ніколюку**,
командувачу об'єднаних сил ЗСУ **Олександрю Павлюку**,
екскомандувачу ССО ЗСУ (2020 – 2022), першому заступнику
начальника Центра спеціальних операцій «А» СБУ **Григорію Галагану**,
екс-командувачу Десантно-штурмових військ (2015 – 2019), народному
депутату **Михайлу Забродському**,
експершому заступнику Командувача Сил спеціальних операцій ЗСУ
(2016 -2019), екскомандувачу оборони аеропорту «Київ» (Жуляни)
Сергію Кривоносу,
командуючому обороною Миколаєва **Дмитру Марченку**
та іншим (див. відео тут: <https://tydyvy.com/video/DykqNFM>)

Лист-подяка Командувачу Сил Спеціальних Операцій Григорію Галагану
від «УкРАїнського СМЕРШУ» (текст див. тут:

<https://ukrreporter.com.ua/golovne/statti/lyst-podyaka-komanduvachu-syl-spetsialnyh-operatsij-grygoriyu-galaganu.html>

**Попереджаю Зеленського: сьогодні мішень №1 для путіна –
Головнокомандуючий ЗСУ генерал Валерій Залужний!!!
Не розуміти цього – значить бути інфантильним ідіотом!**

Відповідальність за безпеку життя Залужного повністю лежить на президенті Зеленському і керівництві СБУ і ГУР МО.

У червні 2021 року після поширення Зеленським чергових російських фейків про війну Європейська Солідарність зробила заяву (цитую):

«Як Путін х*йло, так Зеленський брехло. На цинічній брехні йшов на президентство. На такий же брехні намагається утримуватися при владі. І під час виборчої кампанії, і тепер головним його медійним інструментом залишається канал Коломойського-Медведчука, який власники здали в оренду Офісу президента».

<https://eurosolidarity.org/2021/06/24/zayava-yevropejskoyi-solidarnosti/>

Постійно брехати українському народу – це принцип діяльності нинішньої влади – президента Зеленського, його ЗЕ-парламенту і ЗЕ-уряду!

Щоб переконатися, правий я, чи ні, прочитайте додатково ще й ці статті:

1). «Григорій Омельченко: «Недоумок при владі небезпечніший, ніж агент іноземної розвідки»

<https://argumentua.com/stati/grigor-i-omelchenko-nedoumok-pri-vlad-nebezpechn-shii-n-zh-agent-nozemno-rozv-dki>

2). «Офіс Зеленського – резидентура спецслужб Росії»

<https://argumentua.com/stati/s-zelenskogo-rezidentura-spetssluzhb-ros-0>

3). «Під ковпаком спецслужб Путіна або Зеленський – загроза української державності»

https://censor.net/ru/blogs/3307380/pd_kovpakom_spetsslujb_putna

4). «Державний переворот» Зеленського або як знайти «грибників-заколотників» часів Кучми»

https://censor.net/ru/blogs/3305654/derjavniyi_perevorot_zelenskogo_abo_yak_znayiti_gribnikvzakolotnikv_chasv_kuchmi

Думаю, достатньо, щоб після прочитаного, можна було зробити висновки, чи можна довіряти президенту Зеленському.

Останнім часом в соціальних мережах все гучніше лунають розмови (і не безпідставні), що Офіс президента хоче звільнити Головнокомандувача ЗСУ Валерія Залужного та призначити на його місце Олександра Сирського, учня сумно відомого генерала Хомчака, якого учасники АТО вважають зрадником.

Відео «Залужного хочуть звільнити» див. тут:

<https://www.youtube.com/watch?v=LtRJ9cWITIU>

Хомчак – протеже олігарха Коломойського, який надав Зеленському велику фінансову і інформаційну підтримку на президентських виборах. 5 грудня 2019 року Зеленський присвоїв Хомчаку звання генерал-полковника. Військові звання «генерал-майор» і «генерал-лейтенант» Хомчаку присвоїв президент-зрадник Янукович.

У відкритому листі до президента Зеленського 28 травня 2019 року я написав: *«На порушення вимог п.12 ст.10 Положення про Міністерство оборони України, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 26 листопада 2014 року №671, Ви, без подання міністра оборони, призначили Руслана Хомчака начальником Генерального штабу — Головнокомандувачем ЗСУ.*

Окремі політики й учасники бойових дій на сході вважають призначення пана Хомчака не лише аморальним. На нього покладають вину за Іловайський котел і великі втрати серед військових і добробатів» (див. відео в YouTube «Зеленський назначив генерала-зрадника Хомчака главою ВСУ»: <https://www.youtube.com/watch?v=d9TmEOZsxlq>).

Так, народний депутат, засновник полку «Азов» Андрій Білецький в ефірі телеканалу ЗІК заявив: «Призначення Хомчака для величезної кількості армійців, ветеранів, людей — це сприймається, фактично, як плювок в обличчя». «Для Президента Зеленського великим плюсом Хомчака є близькість до Дніпропетровського клану. Він був творцем і виконавцем Іловайської операції», — наголосив Білецький.

«Винуватець Іловайського котла Руслан Хомчак — начальник Генштабу. «Гарний початок» нового Президента», — зазначив про це на власній сторінці у «Фейсбуці» Олег Ляшко. «Ця людина командувала операцією штурму Іловайська. Через ігнорування ним повідомлень розвідки про прорив російських військ стався Іловайський котел. Генерал Хомчак покинув війська і вийшов з оточення, тоді як 90% воїнів, яких він послав у коридор російських військ, загинули, були поранені або потрапили в полон. І ніхто не поніс покарання», — наголосив Ляшко. «Хіба це морально — призначати таку людину командувати військом? І де та «правда про Іловайськ» і справедливе покарання за сотні смертей під Іловайськом і Дебальцевим, про які ще до виборів заявляв радник Зеленського з питань оборони Апаршин? Суспільство чекає відповіді!» — підсумував народний депутат Ляшко.

За офіційними даними, в Іловайському котлі загинуло до 400 військових і добровольців (за неофіційними, до 1500), близько тисячі бійців потрапили в полон і стільки ж зникли безвісти. Була втрачена практично вся бойова техніка.

Як стверджують бійці батальйону «Азов», Хомчак під час спроби визволення Іловайська добровольчими батальйонами відмовився йти з ними в бій із надуманих причин (див. «Вікіпедія»).

За свідченнями очевидців, викладеними в соціальних мережах, Хомчак залишив військових в оточенні, а сам, на подарованому йому Коломойським броньованому мікроавтобусі, виїхав з оточення. Хомчак має близькі стосунки з Коломойським і його «правою рукою» Корбаном, без консультацій якого не приймав жодного рішення в 2014 році, називав його «шефом».

Військові звання «генерал-майор» (2011 р.) і «генерал-лейтенант» (2013 р.) Хомчаку були присвоєні президентом-утікачем, зрадником України Януковичем.

Пане Зеленський, за таких обставин Ви мали б утриматися від призначення Хомчака на посаду начальника Генштабу ЗСУ до завершення досудового слідства і слухання справи в суді, де в обов'язковому порядку повинні давати свідчення експрезидент Порошенко, колишній начальник генштабу Муженко та інші посадові особи. Винні в Іловайській трагедії мають понести заслужене покарання.

Пане Зеленський, ці та інші ваші призначення базуються не на принципі трьох «П» (професіоналізм, патріотизм, порядність), а на принципі «особистої відданості» своїх друзів і бізнес-партнерів з «однієї пісочниці 95-го кварталу», на зв'язках із вашим фінансовим і інформаційним «спонсором» Коломойським і нічим не відрізняються від кадрової політики ваших попередників», - зауважив я у листі до Зеленського. Повний текст відкритого листа до Зеленського тут: <https://www.umoloda.kiev.ua/number/3462/180/133753/>

Експерти відзначають, що не озброєним оком видно політичну ревність Зеленського, якого просто бісить НАРОДНА ЛЮБОВ до бойового генерала Валерія Залужного. Зеленський злякався, що Залужний став популярнішим за нього і може бути наступним президентом України. Зеленський, мабуть, забув, що він неодноразово публічно давав слово, що буде президентом лише один строк. Прийде час – нагадаємо!

Незлічимій хворобі артиста-коміка специфічного жанру гри на роялі купатися в аплодисментах і букетах квіт від глядачів нічим не зарадиш.

Заради своїх рейтингів верховний «потерпілий-янелох» може зробити цей ганебний аморальний (під час війни – це злочинний) крок і звільнити генерала Залужного з посади Головнокомандувача ЗСУ, чим підірве обороноздатність країни і збурить військових. Це

стане загрозою політичній стабільності і єдності в Україні, яка зараз потрібна як повітря. Цим негайно скористається кремлівський вбивця путін. Не розуміти цього може лише безвідповідальний самозакоханий політик-нарцис «Наполеон».

Операцією по заміні Залужного керує «Єрмак-Оманський». Не виключаю, що робить він це за вказівкою своїх кураторів з Москви. Раджу Зеленському і Єрмаку не робити цього заради свого спокою і благополуччя. Це побажання військових з фронту – бойових побратимів генерала Валерія Залужного.

Моя порада: Володимире, збирай регулярно свою Ставку (щоб була публічна видимість роботи як «Верховного»), слухай, що говорять розумні бойові генерали, кивай головою, що нібито розумієш. Можеш задати просте запитання (але обережно, щоб недоумкуватості не було видно) і, ради Бога, не лізь в планування бойових операцій, в яких ти нічого не тямиш.

Хай рішення приймає ГШ ЗСУ, а ти його формально затвердь і постав свій підпис для історії. І ВСЕ БУДЕ УКРАЇНА!

А ти, як сказав твій колишній друг Андрій Богдан, будеш: «Найвеличнішим Лідером нації з брехні», який лише в продовж пресмарафону 26 листопада 2021 року «74 рази нагадав суспільству, що саме ти верховний головнокомандувач і президент України! Проте, таке високе звання не дозволяє тобі брехати, тому, що те, що тобі можна було у «95-му кварталі», не личить верховному головнокомандувачу, президенту України, якого обрав народ». (див. тут:

<https://www.5.ua/polityka/kolyshnii-kerivnyk-opu-bohdan-zvynuvatyv-zelenskoho-u-brekhni-pid-chas-presmarafonu-261814.html>

*Пояснюю спеціально
для дітей природи:
воювати і грати x@єм на
роялі - це різні речі. Не лізь
в те, чого не розумієш. Читай
собі тексти і знімай відоси.*

Володимире, продовжуй читати написані тобі розумні патріотичні відео звернення. Їх уже майже ніхто не дивиться, вони дратують людей, але ми якось «переваримо» твої «відоси».

Головне – не втручайся в роботу Генерального штабу ЗСУ і не допускай туди своїх ермаків, безуглих, арахамій і їм подібним.

Просимо тебе. Дуже.

Українські офіцери будуть тобі дуже вдячні за це!

Підстав для НЕДОВІРИ Зеленському – більш, ніж достатньо.

Наприклад, Зеленський безсоромно брехав про обставини свого таємного візиту з Єрмаком до Оману. Про подробиці цього візиту читайте в статті «Домашні завдання» Зеленського: «Вагнергейт» та «токсичні» Коломойський і Єрмак».

https://censor.net/ru/blogs/3287519/domashn_zavdannya_zelenskogo_vagnergeyit_ta_toksichn_kolomoyiskiyi_rmak

Зеленський і Єрмак цинічно брехали, що не було спецоперації по затриманню бойовиків «вагнерівців» (операція «Авеню»).

Що цієї операції в принципі не могло бути нахабно брехали керівники СБУ і ГУР МО Баканов і Буданов, позаштатний радник голови офісу президента Арестович і депутати фракції «Слуга народу».

Встановлені мною обставини і причини провалу спецоперації "Авеню", яку ГУР МО і СБ України проводили разом із спецслужбами країн НАТО, дають підстави зробити однозначний висновок: фінальна фаза спецоперації по затриманню «вагнерівців» була зірвана з вини президента Зеленського і глави його офісу Єрмака, в діях яких є ознаки злочину, передбаченого ст. 111 ККУ (державна зрада).

На моє глибоке переконання (як слідчого МВС) Зеленський і Єрмак "проявили не суб'єктність", а державну зраду.

Детально про це йдеться у моїй статті **«Вагнергейт» – пряма дорога Зеленського і Єрмака до тюрми»**.

Аналіз наявної у мене конфіденційної інформації і опублікованої у ЗМІ, дає мені (як начальника відділу військової контррозвідки СБУ в минулому) підстави зробити висновок: Володимир Зеленський НЕ міг НЕ бути завербованим ФСБ Росії, коли роками перебував у Москві. Ймовірність того, що президент України Зеленський і глава його офісу Єрмак (псевдонім «Козир») є таємними агентами російських спецслужб – дуже висока! Вони є реальною загрозою українській державності. Не бачити цього – значить бути сліпим недоумком або байдужим до долі України.

Екс-генеральний прокурор Юрій Луценко заявив, що вже після відставки до його рук потрапила аналітична записка Служби зовнішньої розвідки України про Андрія Єрмака, яку поклали на стіл президентові Зеленському. В записці описувалася біографія Єрмака, його різноманітні зв'язки в Росії. В цьому документі є цікавий абзац, який зачитував Луценко: "В якості радника президента України Андрій Єрмак відповідає за зовнішньо політичний напрямок, в тому числі займається питанням українсько-російських відносин. Був ключовою фігурою в Офісі президента, яка супроводжувала обмін між Україною та Росією утримуваними особами у вересні 2019 року. Отримані дані свідчать про наявність у нього контактів з ФСБ РФ. Так, у червні 2019 року у бесіді з одним з представників від України у тристоронній контактній групі Єрмак пропонував організувати контакти з офіцерами ФСБ. Інформація про проведення такої зустрічі відсутня".

Луценко зауважив: "Щоб ви розуміли, на другий день автори записки, вищі офіцери розвідки, були звільнені, без пояснень причин". Окрім того, ексгенпрокурор повідомив, що в присутності президента Єрмак заявив йому: "Юрію Віталійовичу, та навіщо нам ця Європа, нам треба з росіянами домовлятися" (<https://censor.net/ua/r3305131>).

Коли і за яких обставин Зеленський попав в поле зору ФСБ росії і як міг бути завербованим, повинна була в'яснити СБУ ще за часів президента Порошенка, коли Зеленський в 2014 – 2015 роках неодноразово ухилявся від

призову в армію під час мобілізації, «переховуючись» за кордоном зі своїм «Кварталом-95». Не зробили, хоча для цього були всі підстави.

Переконали, що ЦРУ США і MI-6 Британії знають чи був Зеленський завербованим ФСБ, чи є агентом російських спецслужб Єрмак під псевдонімом «Козир». Тому розмова з Зеленським на цю тему "за закритими дверима" у Вашингтоні 31 серпня 2021 року була досить жорсткою, як і рік тому – у керівника MI-6.

Детально про це, мною описано у вищезгаданих звіті-розслідуванні «ЗЕ! «кроти» Москви на Банковій» і статті «Домашні завдання» Зеленського: «Вагнергейт» та «токсичні» Коломойський і Єрмак».

Звичайно, що і очолювана Іваном Бакановим СБУ, після моїх та інших публікацій, ніякої контррозвідувальної перевірки щодо Зеленського і Єрмака не проводила.

Зазначу, на 8-й день після інавгурації президента Зеленського (28 травня 2019 року) я звернувся до нього з відкритим листом. В листі я вказав, що Зеленський призначив свого «друга дитинства з одного двору» головою СБУ з грубим порушенням чинного законодавства. Окрім того, Баканов і дня не проходив військової служби (як і Зеленський), є повний профан у безпековій і контррозвідувальній сфері діяльності спецслужб. Він не проходив медичної комісії на предмет придатності до військової служби, алкоголічної і наркотичної залежності та психологічного і психічного стану. Щодо нього не було проведено спеціальної перевірки, він не мав допуску до військової і державної таємниці. Щоб отримати цей допуск в кадрах СБУ змушені були присвоїти Баканову військове звання «лейтенант». І це ще не все – дружина Баканова була громадянкою росії – країни агресора.

Я попередив, що таке призначення приведе до провалу в роботі СБУ, проникнення в неї агентури ФСБ і тяжких наслідків для України.

Повний текст відкритого листа Зеленському тут:

<https://www.umoloda.kiev.ua/number/3462/180/133753/>

Реакції президента на мій відкритий лист не було.

Вона відбулася через три роки, коли Служба безпеки перетворилася по суті в службу НЕБЕЗПЕКИ для України.

17 липня 2022 року Зеленський змушений був усунути Баканова з займаної посади з жорстким формулюванням відповідно до статті 47 Дисциплінарного статуту Збройних сил України – за «невиконання службових обов'язків, що призвело до людських жертв чи інших тяжких наслідків».

У своєму відео зверненні Зеленський повідомив, що питання до Баканова виникли через колабораціонізм його підлеглих та в інших правоохоронних органах.

«Такий масив злочинів проти основ національної безпеки держави та зв'язки, які зафіксовані між працівниками силових структур України та спецслужбами Росії, ставлять дуже серйозні запитання до відповідних керівників. Кожне з таких питань отримає належну відповідь. Конкретні дії та будь-яка бездіяльність кожної посадової особи в секторі безпеки й в правоохоронних органах будуть оцінені», - зазначив президент.

За словами Зеленського, ситуація наступна:

- зареєстровано 651 кримінальне провадження щодо державної зради та колабораціонізму співробітників органів прокуратури, досудового розслідування, СБУ та інших правоохоронних органів.
- Понад 60 співробітників прокуратури та СБУ відкрито перейшли на бік ворога, залишилися на окупованій території та працюють на окупантів.
- У 198 провадженнях вже повідомлено про підозру основним фігурантам.

Володимире (у відкритих листах я звертався до тебе по імені і на ти – публічно ти заявив, щоб до тебе зверталися на «ти» і «по імені», так для тебе зручніше), три роки тому я ж ПОПЕРЕДЖАВ тебе, які наслідки будуть у зв'язку з призначенням «друга дитинства з одного двору» головою СБУ.

Я маю досвід роботи в правоохоронній системі майже 20 років і депутатського контролю (шість скликань) за їх діяльністю!

Ти НЕ прислухався. Тепер разом з Бакановим несеш солідарну відповідальність як верховний головнокомандуючий ЗСУ – за «невиконання службових обов'язків, що призвело до людських жертв чи інших тяжких наслідків» (ст. 47 Дисциплінарного статуту ЗСУ).

Як особа, яка має диплом про вищу юридичну освіту, ти повинен знати, що такі діяння є ЗЛОЧИНОМ!

Ще приклад. У червні 2019 року президент Зеленський призначив головою Служби зовнішньої розвідки (СЗР) Бухарєва, який і дня не служив у розвідці. Він нагороджений медаллю ФСБ росії "За боевое содружество" (2004). До призначення Бухарєв був народним депутатом, членом фракції "Батьківщина", лідер якої Юлія Тимошенко – агент ФСБ і агент політичного впливу Путіна (про що не раз писали ЗМІ).

Після появи критичних публікацій про його моральні якості, статки, зв'язки з Зеленським, його "кварталом" і Росією у вересні того ж року був звільнений і призначений першим заступником у Баканова. 6 листопада Зеленський присвоїв Бухареву звання генерал-полковник і 8 листопада звільнив з займаної посади. 3 травня 2020 року Бухарев – радник міністра внутрішніх справ.

«Демченко і Єрмак – «кроти» Росії в офісі президента України»

У червні 2020 року згідно клопотання Єрмака Зеленський призначив Руслана Демченка першим заступником Секретаря РНБО України і головою Комітету з питань розвідки при президентові України.

Зауважу, коли Україна отримала незалежність, Демченко в 1992 році закінчив у Москві інститут ім. Ю. В. Андропова КДБ СРСР (зараз Академія зовнішньої розвідки РФ). Продовжуючи навчання в інституті після розвалу Радянського Союзу, слухачі, щоб закінчити навчання і отримати диплом, приймали присягу, затверджену указом президента рф Єльцина від 5 січня 1992 року №7. У ній, зокрема, є такі слова: "Клянусь мужньо, не жаліючи свого життя, захищати народ і державні інтереси російської федерації".

Чи приймав Демченко цю присягу? Питання риторичне, не міг не прийняти. До речі, цей інститут (так звану "лісову школу") свого часу закінчили Путін, Іванов, Муров, Якунін, Нарішкін. Згодом всі вони зайняли найвищі посади у владі РФ.

Чи не перебуває у них на оперативному зв'язку Демченко? Хто його можливий куратор в Москві? Відповідь на ці питання має дати СБУ.

Колишній радянський розвідник (навчався разом з Путіним у "лісовій школі"), який з 1985 по 1987 рік працював у Вашингтоні в резидентурі ПГУ КДБ СРСР (з 1994 року проживає у США), майор Юрій Швець (з ним я добре знайомий з 2002 року) заявив, що "Демченко – "кріт" ФСБ росії, а глава офісу президента Єрмак – агент ГРУ, він є "вухами і очима Москви".

Єрмак причетний до організації "вербувальної" зустрічі Зеленського з секретарем РБ росії Патрушевим в Омані".

Юрій Швець

Про це Швець розповів на своєму ютуб-каналі, на відео №87 під назвою "Вагнергейт" (див. тут: <https://www.youtube.com/watch?v=BXgdX6X-GDc>

Зокрема, він заявив: "Єрмак створив для України та Зеленського одну проблему — замовну кримінальну справу проти Байдена, другу проблему — поїздка Зеленського в Оман на вербувальну бесіду...

Ви уявляєте собі? Зеленського привезли в Оман для вербувального підходу! Зробив це відомий агент КДБ-ФСБ Медведчук і агент Єрмак, котрий працює на російське ГРУ.

Дивна прихильність Зеленського до Єрмака не зникає і після цього. Хоча доросла людина мала б уже зрозуміти — тебе жорстко підставляють.

Особливо це стосується поїздки в Оман. Але довіра Зеленського до Єрмака навпаки — зростає. Він виконує функції вище, ніж у прем'єра і замість президента працює.

Приміром, під час візиту глави МЗС Кулеби в США для підписання хартії про стратегічне партнерство, Єрмак очолював делегацію. Що йому там робити? На яких він там підставах узагалі? Згідно повноважень своєї посади він має сидіти у Києві і керувати апаратом офісу президента. Чого він туди поперся? Хто його послав? Він був направлений туди як вуха і очі Москви для того, щоб потім повідомити на якому рівні перебувають відносини між Україною та США особливо у військовій сфері", - розповів Юрій Швець.

Нагадаю, 26 квітня 2010 року заступник міністра закордонних справ України Демченко активно лобіював "Харківські угоди" і переконував народних депутатів ратифікувати їх. Він просував тезу про те, що "угоди" і ЧФ в Криму — це стабільність для України. Через шість днів після їх підписання Демченко став відповідальним за двосторонні відносини з Росією.

Після розгляду у березні 2021 року РНБО питання про відповідальність осіб за підписання "Харківських угод" голова фракції "Голосу" Сергій Рахманін справедливо назвав Демченка головним лобістом цих проросійських угод.

Про участь Демченка у лобіюванні «Харківських угод» об'єктивно повідомили також журналісти «Схеми» у спільному проєкті Радіо Свобода і телеканалу UA: Перший. (див.: <https://www.youtube.com/watch?v=JQKceALv2VM>).

Вони оприлюднили стенограму засідання парламентського Комітету з питань національної безпеки і оборони 26 квітня 2010 року, згідно якої Демченко активно агітував за ратифікацію угод.

Прочитавши стенограму виступу Демченка, ви переконаєтеся, що він є агентом політичного впливу Москви.

Як народний депутат, я був свідком зрадницької позиції Демченка. На мою думку, ймовірність того, що він є агентом ФСБ РФ – майже стовідсоткова.

Ще у червні 2010 року я направив депутатський запит Генпрокурору про порушення кримінальної справи проти Януковича за підписання ним "Харківських угод", що з його боку було державною зрадою і зареєстрував у Верховній Раді проєкт постанови про усунення Януковича з поста президента в порядку імпічменту.

Отримав "відписку", що "Генпрокуратура не уповноважена здійснювати нагляд за дотриманням законності у діяльності Президента України".

Депутати не підтримали мою ініціативу щодо імпічменту. Все це опубліковано у ЗМІ.

24 лютого 2022 року Харківські угоди, у зв'язку з обранням Зеленського президентом, завершилися повномасштабною воєнною агресією і злочинною здачею ворогу півдня України.

На початку січня 2021 року копії зазначених документів і публікації я направив в РНБО і СБУ.

Наприкінці січня ДБР за погодженням з Офісом Генерального прокурора повідомило Януковичу підозру в державній зраді за підписання "Харківських

угод". В ній зокрема зазначено: "Янукович, діючи за попередньою змовою з вищими посадовими особами РФ на шкоду суверенітету, територіальній цілісності та недоторканості, обороноздатності, державній та економічній безпеці України, надав іноземній державі – Російській Федерації та її представнику – президенту РФ Дмитру Медведеву допомогу у проведенні підривної діяльності проти України. Вже у 2014 році все це призвело до того, що військовослужбовці ЧФ РФ у взаємодії з іншими російськими підрозділами здійснили військову окупацію та подальшу анексію півострова Крим, що призвело до тяжких наслідків у вигляді порушення територіальної цілісності України".

Офіс Зеленського відмовився повідомляти журналістам результати люстраційної перевірки Демченка, прізвище якого було в списку осіб, які підлягають люстрації, а потім з невідомих причин зникло з нього.

Секретар РНБО Данілов заявив, що за підписання "Харківських угод" мають відповідати усі причетні, а не тільки нардепи, які за них голосували. На запитання, чи стосується це його першого заступника Демченка, Данілов зазначив: "Якщо пан Демченко брав у цьому участь, він так само має нести за це відповідальність" (див. відео:

<https://www.youtube.com/watch?v=KHw140nXa9s>).

Не дивлячись на таку заяву і встановлені факти щодо лобіювання Демченком "Харківських угод", він і досі не притягнутий до кримінальної відповідальності, як обіцяв Данілов.

Першим заступником секретаря РНБО і головою Комітету з питань розвідки при президентові України Демченко залишався ще понад рік.

Президент звільнив Демченка з займаної посади лише 25 липня 2022 року, через 5 місяців після повномасштабного вторгнення росії в Україну. Скільки за цей час «втекло» державних таємниць в Москву знає лише Бог і спецслужби путіна.

Де зараз Демченко, на фронті на передовій, чи як інші зрадники втік за кордон?

Ще один «засланий козачок»

Інформаційний скандал, який виник у результаті ганебних дій заступника міністра внутрішніх справ Олександра Гогілашвілі на блокпосту в Донецькій області у грудні 2021 року, переріс у політичний. Він втягнув у свою орбіту президента Володимира Зеленського, його особисту помічницю Марію

Левченко (дружину Гогілашвілі), ексміністра внутрішніх справ Арсена Авакова, начальника ГУР МО Кирила Буданова, голову СБУ Івана Баканова і показав всю гнилість, цинізм й некомпетентність влади.

Після "Вагнергейту" і "державного перевороту" Зеленського Україна переживає чергову ганьбу перед світовою спільнотою. І все це через непрофесіоналізм, некомпетентність, аморальність президента і його "ЗЕ! команди".

У цій брудній історії вигулькнула значно важливіша проблема – висока ймовірність, що Гогілашвілі є агентом ФСБ росії, який був засланий в Україну для легалізації, яку успішно пройшов, дякуючи особистій помічниці президента Маші Левченко.

Як ексначальник відділу військової контррозвідки, я публічно привернув увагу Зеленського і СБУ до безпекової і контррозвідувальної складової призначення Гогілашвілі на посаду заступника міністра. Я уважно вивчив життєвих шлях Гогілашвілі, прослухав його інтерв'ю (<https://babel.ua/texts/74319-ya-ne-zhivu-z-kirilom-budanovim-tak-mi-ydemo-v-yevropu-ale-ne-vse-tak-sumno-eks zastupnik-golovi-mvs-oleksandr-gogilashvili-vpershe-prokomentuvav-usi-zvinuvachennya-ta-rozpoviv-pro-zhittya-v-rosiji-vel>).

Склав його психологічний портрет і психотип: невпевненість, надмірна емоційність вказують на його нещирість, психологічну і психічну нестабільність і неурівноваженість.

Встановив чи мав він якісь контакти або зв'язки із спецслужбами Росії. Відповідаючи на запитання під час інтерв'ю, Гогілашвілі надав цінну для контррозвідки інформацію: "У меня есть уголовное производство, которое по мне завели из-за экстремизма и моей гражданской позиции в 2015 году. Потом, в 2016 году, моих родителей вызывали в ФСБ".

Видиме "кримінальне переслідування" особи, яка є таємним агентом і виїхала до іншої країни, спецслужби РФ нерідко використовують як прикриття свого агента і легалізації його в країні перебування. Він отримує притулок, вид на проживання, право на роботу, одружується і стає громадянином цієї країни.

Це – "класика жанру" легалізації агента в іншій країні для подальшого виконання завдань спецслужб Росії.

За кілька днів після скандалу журналісти встановили, що Гогілашвілі для отримання громадянства РФ одружився, потім розлучився, був засуджений за шахрайство і підробку документів, має проблеми з наркотиками, темні плями в біографії, які вказують на високу ймовірність того, що він є агентом ФСБ і був направлений в Україну для легалізації і виконання завдань російських спецслужб.

Невже СБ і МВС не могли все це виявити? Запитання риторичне. Вони тупо виконували вказівку Зеленського – призначити Гогілашвілі заступником міністра без спецперевірки, бо так хоче його "помічниця Маша".

Він (як і Баканов) не проходив спеціальної перевірки на допуск до державної таємниці, його зв'язки, контакти зі спецслужбами, політичними і державними діячами росії – держави агресора (що є обов'язковим!) не мав вищої освіти, не проходив медично комісії на придатність служби в органах внутрішніх справ.

М'якість вироку суду, дивний шлюб і розлучення в Росії, безперешкодне отримання громадянства РФ при наявності судимості, проблеми з наркотиками, "кримінальна справа за екстремізм", на мою думку (як контррозвідника), свідчить, що Гогілашвілі був завербований Управлінням ФСБ Росії по Ростовській області.

За таких обставин він не міг бути незавербованим! Якби оперативники ФСБ не завербували таку особу на фоні розірваних дипломатичних відносин між Грузією і Росією, то з їх боку це була б службова недбалість.

Маючи подвійне громадянство (Грузії і РФ), Гогілашвілі неодноразово відвідував Грузію до початку російсько-грузинської війни і після неї. Це відбувалося за обставин, коли Грузія розірвала дипломатичні стосунки з РФ. Не важко уявити, який був жорсткий паспортний прикордонний контроль з обох сторін. Для безпроблемної поїдки в Грузію Гогілашвілі використовував грузинський паспорт, а при поверненні назад в Росію – паспорт громадянина РФ.

Якщо Гогілашвілі є агентом ФСБ (а ймовірність цього дуже висока – майже стовідсоткова!), то легко зрозуміти, з якою метою він неодноразово відвідував Грузію. Згідно інформації від моїх грузинських друзів, їх органи контррозвідки уже зацікавилися персоною Гогілашвілі.

2010 року Гогілашвілі прибув в Україну на постійне місце проживання і стає керівником зі зв'язків із громадськістю київського Центру здорової молоді. До початку російської агресії Центр "працював" на дві країни – Україну і Росію, Гогілашвілі часто відвідував РФ. Це ідеальна можливість для шпигунської діяльності – передавати куратору ФСБ інформацію, отримувати нові завдання, інструкції.

Після одруження з Марією Левченко президент Зеленський надає йому громадянство України перед самим призначенням на посаду заступника міністра внутрішніх справ.

Фото на фейсбук-сторінці дружини Гогілашвілі Марії Левченко: "Наш приезд в Центр здоровой молодежи г. Киев 11.01.2013. Необычайно трогательная и долгожданная встреча! Спасибо, что не только помогаете ребятам избавиться от нарко- и алко- зависимости, но и зарождаете в ребятах веру, силы и надежду идти только вперед!!! Спасибо, что ВЫ есть!!! "Студия Квартал - 95" с Вами!!! — с Александром Гогілашвили".

«Помічниця Маша» - сучасна Мата Харі?

Марія Левченко є багаторічною особистою помічницею Зеленського ще з часів його роботи у "Кварталі-95". Її робоче місце розташоване безпосередньо у кабінеті президента.

До скандалу з її чоловіком "помічниця Маша" (так називає її Зеленський) не була державним службовцем (зарплату отримувала в "Кварталі-95"), не мала доступу до державної таємниці, але постійно була присутня на таємних нарадах, які проводив президент Зеленський з військових, розвідувальних і безпекових питань. Чула доповіді керівників МО, ГУР, СБ, СЗР, в тому числі, про цілком таємні операції і, зокрема, про спецоперацію затримання "вагнерівців".

Лише за це Зеленського треба усувати з поста президента в порядку імпічменту і віддавати під суд!

Саме "помічниця Маша" залучила Зеленського до інформаційної підтримки "Міжнародної антинаркотичної асоціації", яку очолював Гогілашвілі і познайомила їх. Ставши президентом, Зеленський продовжував публічно підтримувати Гогілашвілі.

Чисто професійне запитання до керівництва СБУ – а чи не є Марія Левченко сучасною Мата Харі, завербованою її чоловіком Гогілашвілі (ймовірним агентом ФСБ РФ) для роботи на Росію – країну агресор?

Якщо не знаєте, хто така Мата Харі, коротко поясню. Нідерландська екзотична танцівниця, куртизанка та одна з найвідоміших німецьких шпигунок Першої світової війни, яка була арештована французькою контррозвідкою у лютому 1917 року, визнана судом винною у шпигунстві на користь Німеччини і розстріляна у жовтні того ж року за законами воєнного часу.

Громадянин Грузії і РФ (агент ФСБ?) Гогілашвілі і начальник ГУР МО України Буданов.
Національна безпека країни в надійних руках...

25 вересня 2019 року, не маючи ніякого досвіду роботи в правоохоронних органах, будучи раніше судимим за вчинення навмисних злочинів, громадянин РФ – країни агресора, чоловік особистої помічниці президента Марії Левченко Олександр Гогілашвілі призначається заступником міністра внутрішніх справ України.

Хто повірить в те, що це призначення відбулося без вказівки президента Зеленського?

За моєю інформацією, «помічниця Маша», якій президент «повністю довіряє», попросила Зеленського призначити її чоловіка заступником міністра (так хотів чоловік).

У жовтні 2020 року Зеленський нагородив Гогілашвілі ще й орденом «За заслуги» III ступеня. Це також було зроблено на прохання «Маші», якій Зеленський не може відмовити ні в чому. Подання на представлення до державної нагороди формально повинен був подати міністр Аваков. Чи подавав, інформацію про це повинен надати Аваков або нагородний відділ Офісу президента.

З приводу свого призначення Гогілашвілі заявив у зазначеному інтерв'ю, що було дві пропозиції працювати в МВС. Перша, коли зателефонувала людина і сказала: «Є таке бачення, що ти з цього приводу думаєш?» Я сказав, що в МВС не піду. Мені кажуть: «Заступник міністра». Я говорю: «Мені однаково. Не піду. На той момент я не розумів, що таке департамент боротьби з наркозлочинністю», - заявив Гогілашвілі.

Яка людина телефонувала, Гогілашвілі не сказав.

«Удруге запропонував сам президент Зеленський. Я розмовляв з Володимиром Олександровичем і розповідав йому, як це має працювати, я розумів, що треба робити, як треба робити», - зазначив Гогілашвілі.

Мій коментар: коли пропозицію зробила людина з МВС, то Гогілашвілі відмовився працювати заступником міністра, так як не розумів цієї роботи. А от коли запропонував президент, то Гогілашвілі уже все розумів і розповів Зеленському, що і як треба робити і погодився бути заступником міністра внутрішніх справ.

Так і хочеться сказати: «Дивні діла, твої Господи!»

Надіюсь, не забули до яких результатів призвело призначення Зеленським «своїх сто відсоткових» генеральних прокурорів Рябошапки і Венедиктової та директора ДБР Труби?

Якщо забули, прочитайте мою статтю «Прорвало всю Зе-каналізацію: чи є автентичними записи із кабінету директора ДБР Романа Труби», опубліковану в газеті «Україна молода» майже три роки тому (27.11.2019).

Текст статті тут: <https://www.umoloda.kiev.ua/number/3537/188/140397>

«Какая разница» між кадровою політикою Зеленського і зрадником Януковичем?

У своїх публікаціях я наводив приклади до чого призвела антиукраїнська кадрова політика зрадника-втікача Януковича у оборонній і безпековій сферах і направляв їх Зеленському, щоб він не допускав подібних помилок.

Коротко нагадаю, щоб ви побачили «какая разница» між кадровою політикою Зеленського і тією, яку проводив зрадник Янукович.

Під час президентських виборів у 2004 і 2010 роках я неодноразово публічно заявляв, що кандидат у президенти Янукович не лише неодноразово судимий, що він не українець за національністю та ще й агент КДБ. Його не можна обирати президентом України, оскільки він перебуває під контролем ФСБ і повністю залежний від Путіна. Обрання Януковича президентом призведе до трагічних непоправимих наслідках для України, обмеження її суверенітету і розвалу обороноздатності.

Ветеран КДБ, який завербував Януковича, розповів мені про його характер і агентурну діяльність. Журналіст Аскольд Крушельницький згодом напише, як колишній радянський офіцер ГРУ Петро Лелик розповідав йому, що коли Янукович був "на зоні", його завербував КДБ — Янукович мав тісні контакти з лідерами організованого злочинного світу в Донецьку і давав на них інформацію. У листопаді 2014 року ексголова СБУ Євген Марчук заявив: "Янукович апіорі не міг не бути агентом КДБ, будучи двічі судимим у радянські часи".

Свою роль агент КДБ СРСР Янукович відпрацював по повній програмі, коли став президентом України. Спочатку підписав з президентом Росії Медведєвим так звані "Харківські угоди". Потім на вимогу Путіна відмовився підписати Угоду про асоціацію ЄС—Україна, що призвело до Революції Гідності, загибелі "Небесної сотні", воєнної агресії Росії, анексії Криму та окупації частини Донбасу.

Наприкінці грудня 2012 року Янукович призначив міністром оборони і членом РНБО України уродженця і громадянина РФ Павла Лебедева, який за вказівкою Москви повністю розвалив ЗСУ і здав спецслужбам Росії військові таємниці.

На початку січня 2013 року Янукович призначив головою СБ і членом РНБО України громадянина РФ Олександра Якименка. Це призначення завдало СБУ

найстрашнішого удару за всі роки незалежності, після чого вона досі не може нормально функціонувати.

Після втечі Януковича та Якименка стало відомо, що комп'ютерний центр СБУ був поставлений під повний контроль ФСБ РФ. У цьому центрі працювали кадрові офіцери російських спецслужб, а співробітників СБУ туди навіть не допускали. В результаті практично вся база даних СБУ, включаючи інформацію про кадровий склад, агентурний апарат і дані про працівників, які працювали під глибоким прикриттям, була передана в Москву.

Це була катастрофа, якій у мирний час немає аналогів в історії спецслужб світу! В результаті цієї операції чимало громадян України (прізвища яких невідомі широкому загалу) були арештовані в Росії. Але це лише видима верхівка айсберга. Набагато страшніше те, що за роки війни агентурний апарат СБУ перетворився в агентурну мережу ФСБ РФ на території України шляхом перевербування агентів на основі викрадених в СБУ таємних матеріалів. За таких умов СБУ стає навіть небезпечною для власної держави. За роки війни владою не було зроблено жорсткої люстрації в СБУ з метою викорінення російської агентури.

У червні 2010 року Янукович призначив головою СЗР народного депутата від Партії регіонів Григорія Ілляшова, який до 1992 року служив в особливому відділі КДБ СРСР.

У серпні 2010 року Янукович призначив начальником ГУР МО України Сергія Гмизу, який у 1991 році закінчив Московську воєнно-дипломатичну академію (сленг – "Консерваторія"), яка готувала офіцерів ГРУ для роботи за кордоном. Присвоїв йому військове звання "генерал-лейтенант", а через рік — "генерал-полковник". Можливо, саме цим і пояснюється бездіяльність Гмизи під час російського вторгнення в Крим та не вжиття ним заходів щодо недопущення захоплення "зеленими чоловічками" будівель парламенту і уряду АРК та окупації півострова.

ЗАГАЛЬНІ ВИСНОВКИ

1) **За часи президенства Зеленського** кривавий карлик путін через агентуру ФСБ, ГРУ і СЗР взяв під свій контроль всі сфери життєдіяльності України. Реалізуючи свої плани по ліквідації української державності, Кремль постійно, системно і цілеспрямовано проводить свою підривну діяльність проти України по всіх фронтах: дипломатичному, економічному, інформаційному, політичному, релігійному, воєнному та іншим з використанням різноманітних сил і засобів, основними із яких є таємна агентурна мережа і агенти політичного впливу Москви. За роки незалежності російська агентурна мережа повністю опутала Україну невидимою павутиною.

2) Головною силою політичного впливу Москви в Україні до недавнього часу була проросійська політична партія "Опозиційна платформа – За життя" (своєрідна "п'ята колона"), прозвана в народі "московська окупаційна платформа".

Співголови партії народні депутати України Рабінович (агент КДБ СРСР, псевдонім "Жолудь") і Бойко, вони ж – співголови фракції ОПЗЖ в парламенті, яка налічувала 44 депутати. Голова політради партії і її співголова – народний депутат Медведчук (агент КДБ СРСР, псевдонім "Соколовський") – кум президента РФ Путіна.

Медведчук був арештований, йому офіційно оголошена підозра у вчиненні державної зради і 21 вересня він обміняний на 200 наших полонених.

На сьогодні (через повномасштабне вторгнення росії!) «ОПЗЖ» юридично і політично знищена, частина її депутатів втекла за кордон. Але сотні тисяч членів цієї колаборантської партії і її прихильників (п'ята колона) пішли у глибоке підпілля і продовжують вести підливну роботу проти України.

3) Російська православна церква в Україні (РПЦУ) на чолі з предстоятелем Онуфрієм (агент КДБ СРСР) – це релігійна агентурна мережа в нашій країні. Вона тісно пов'язана з "ОПЗЖ", лідери якої активно підтримують РПЦ, її патріарха Кіріла-Гундяєва (агент КДБ "Михайлов", як і його попередник Алексій II, агент КДБ під псевдонімом "Дроздов" – знайомий з обома особисто) та РПЦУ і її предстоятеля Онуфрія, внесеного в базу даних сайту "Миротворець" як "агент впливу".

«РПЦ і її філіал в Україні освятили гібридну війну Путіна проти України, день і ніч моляться за російську владу і за російське військо», - наголосив президент Порошенко на параді до Дня Незалежності України 2018 року.

17 серпня 2021 р. Київ. Засідання диявольського синоду РПЦУ (агентура ФСБ, релігійного і політичного впливу Москви). В центрі – предстоятель церкви Онуфрій.

Усі дев'ять членів Священного синоду РПЦУ є "агентами впливу РПЦ", виступають проти вступу України в НАТО, не визнають автокефалії Православної церкви України, підтримують агресора і вбивцю Путіна, відзначені високими відзнаками РПЦ, а п'ятеро з них нагороджені президентом Росії орденом "Дружби" (Онуфрій, Лазар, Іларіон, Павел, Антоній).

Аналіз архівних матеріалів КДБ СРСР (з ними я знайомився 1992 року у складі комісії в Москві) засвідчив, що весь патріархат РПЦ і всі члени синоду РПЦУ були агентами КДБ, семеро з них можуть бути діючими агентами ФСБ і СЗР росії.

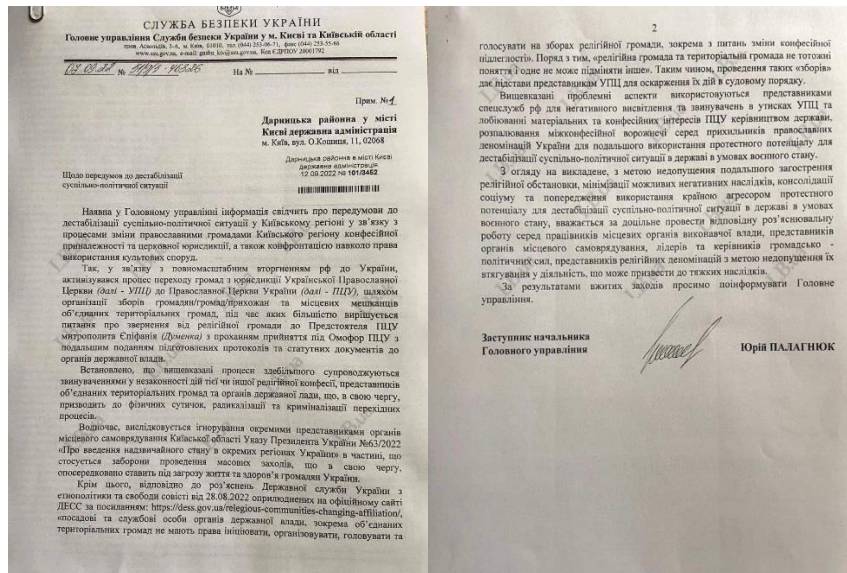
Голова СЗР України Єгор Божок 24 січня 2019 року заявив Укрінформу, що "на 99% священнослужителі РПЦ всередині Росії контролюються ФСБ, а ті, які працюють за кордоном, – СЗР РФ".

Проте до цього часу РПЦ в Україні (МП) з її предстоятелем Онуфрієм до цього часу НЕ ЗАБОРОНЕНО! Більш того, СБУ вважає, що масові переходи

громад від РПЦУ (та, яка нібито уже не МП) до ПЦУ – «загроза національній безпеці».

Ні, це не жарт.

Відповідний лист за підписом заступника начальника Головного управління СБУ у м. Києві і Київської області Юрія Палагнюка (на фото) я перечитав кілька разів. Ніяких сумнівів і не порозумінь.

Щоб переконатися, що це так, прочитайте статтю Соні Кошкіної Шеф-редакторки LB.ua «Хто проти ПЦУ? СБУ та РПЦ! Разом» (дякую їй за публікацію!).

https://lb.ua/blog/sonya_koshkina/529549_ho_proti_ptsu_sbu_rpts_razom.html

Панове Зеленський, Малюк і Палагнюк, у вас, що дійсно розум помутнів?!

У зв'язку з такими антиукраїнськими діями СБУ Священний Синод Української Православної Церкви (Православної Церкви України) змушений був 27 липня зробити Заяву щодо захисту права на свободу совісті.

В ній зокрема, зазначається: «Священний Синод вважає таке втручання незаконним, аморальним і категорично неприйнятним. Україну треба захищати від «руського міра», а не сприяти консервуванню його рештків та метастазів».

Повний текст Заяви тут:

<https://www.pomisna.info/uk/vsi-novyny/zayava-svyashhennogo-synodu-shhodo-zahystu-prava-na-svobodu-sovisti/>

Реакції з боку президента і РНБО НЕМАЄ на незаконне, аморальне втручання СБУ в релігійну діяльність ПЦУ (предстоятель Епіфаній), яка стоїть на захисті України і бореться з «руZZкім міром», антиукраїнську позицію ГУ СБУ у м. Києві і Київській області у релігійній сфері і сприяння філії москальської сатанинській церкві на чолі

з Онуфрієм (агентом КДБ) по консервуванню рештків та метастазів «руZZкого міра».

4) Агенти впливу не просто виконують окремі доручення Кремля, а створюють організації, які перешкоджають Україні взагалі будувати свою державність. Вони діють під прикриттям красивих назв і гасел забезпечення стандартів захисту прав людини, дотримання Конституції, міжнародних норм. Але це тільки ширма. Основна їх ціль – виконання завдань Москви, націлених на дестабілізацію всіх сфер життєдіяльності України і ліквідацію її незалежності.

Інформація про цінних і особливо цінних агентів КДБ УРСР зберігається в архівах ФСБ рф. Для російських спецслужб використання цих агентів, які перебувають у вищих колах політичної, релігійної і державної влади України, завжди вважалось вищим пілотажем. Сьогодні ми пожинаємо плоди цієї роботи.

"Ви пізнаєте їх за плодами їхніми" (Євангеліє від Матвія 7:15-21).

У вересні 2020 року Держдеп США повідомив, що "Андрій Деркач понад 10 років був активним російським агентом і підтримував тісні зв'язки зі спецслужбами РФ". За спроби вплинути на американські президентські вибори щодо нього запроваджені санкції.

10 січня 2021 року США запровадили санкції (за втручання в американські вибори та участь в російській мережі зовнішнього впливу зокрема, в російській кампанії з дезінформації) проти народного депутата від партії «Слуга народу» Олександра Дубінського, який мав безпосередній зв'язок з Андрієм Деркачем.

За даними Мінфіну США, «Деркач, Дубинський і їх соратники з 2019 року використовували американські ЗМІ, соцмережі і впливових американців для поширення необґрунтованих і оманливих тверджень і таких, про те, що нинішні і колишні офіційні особи США причетні до корупції, відмивання грошей і незаконного політичного впливу в Україні.

Як відреагував на це президент Зеленський і його правоохоронні органи – СБУ (керівником якої на той час був його «друг з одного двору» - Баканов), Офіс ГПУ (Венедіктова), РНБО (секретар Данілов), НАБУ?

На початку жовтня 2020 року Генеральна прокурорша Венедіктова відмовився відкривати кримінальну справу щодо ймовірної державної зради нардепів Деркача і Олександра Дубінського. При цьому, журналісти «Центру протидії корупції» стверджують, що «надали цілком конкретні фактичні дані щодо можливого вчинення злочину і Деркачем, і Дубінським».

<https://web.archive.org/web/20211125143305/https://www.pravda.com.ua/news/2020/11/3/7272240/>

Лише через рік після накладення американських санкцій (вересень 2020 року) РНБО спромоглася нарешті у серпні 2021 року ввести санкції проти Деркача.

А коли агент спецслужб росії Андрій Деркач спокійно покинув Україну у зв'язку з повномасштабною агресією путіна, йому через рік у вересні 2022 року заочно

повідомили про підозру в державній зраді та незаконному збагаченні, й оголосили в розшук, повідомляє пресслужба НАБУ 16 вересня.

«Слідство встановило, що чинний народний депутат упродовж 2019-2022 років одержав щонайменше 567 тисяч доларів від правоохоронних та розвідувальних органів РФ за підривну діяльність проти України. Гроші він відпрацьовував через вчинення різноманітних дій, зокрема й у публічній площині, спрямованих на дискредитацію іміджу України на міжнародній арені, погіршення дипломатичних відносин між США та Україною, а також ускладнення інтеграції України до Європейського Союзу та НАТО», – йдеться у повідомленні НАБУ.

Повідомляється, що у липні 2022 року під час низки обшук працівники НАБУ виявили та вилучили матеріали, що свідчили про «тривалу підривну діяльність народного депутата Деркача, його зв'язки з представниками РФ і колаборантами».

Спільник зрадника Деркача Дубинський, за даними соціальних мереж, буцімто, втік до Ізраїлю. Так це, чи ні – хай вивіясняє СБУ.

Ветерани спецслужб України виявили ще одного агента Москви Андрія Портнова (псевдонім "Казбек") – колишній глава адміністрації президента-зрадника Януковича.

Про це йдеться в документальному фільмі "Слуга Кремля. Агент "Казбек-Портнов" - Прямий доказ" (див.: <https://www.youtube.com/watch?v=NhH2supR518>).

Перебуваючи під санкціями ЄС, Портнов повернувся з Москви в Україну після приходу до влади Зеленського і розпочав з ним тісну співпрацю – «патологічну юридичну війну» проти п'ятого президента Петра Порошенка та інших лідерів Революції Гідності, засипавши правоохоронні органи десятками заяв про надумані злочини.

4 липня 2019 року Портнов написав у Фейсбуці, що розробив законопроект, який забороняє працювати в органах влади людям, що обіймали державні посади в період між перемогою Майдану й інавгурацією Зеленського. А вже 11 липня з тотожною ініціативою виступив і сам Володимир Зеленський, заявивши, що «його команда» розробила законопроект про «посилення люстрації». За оцінками журналістів видання Texty.org.ua, це свідчить про те, що Зеленський відкрито співпрацює з Андрієм Портновим. За оцінками журналістів, цей закон — не про звільнення чи покарання людей, у чомусь винних, а про заборону працювати у владі всім людям, єдина провина яких полягає в тому, що вони обіймали керівні посади в Україні в період з 23 лютого 2014 до 19 травня 2019 року.

Ветерани спецслужб встановили:

- 1) Через "Казбека" в Кремль потрапляли плани оперативно-розшукових заходів правоохоронних органів України щодо осіб, в яких був зацікавлений Кремль;
- 2) "Казбек" в інтересах Кремля організовував в Україні потужні цільові інформаційні кампанії з дискредитації органів Державної влади України та Державних діячів нашої країни;

3) За погодженням з Кремлем і задля забезпечення інтересів російського агресора, "Казбек" створював в Україні т. з. правозахисні громадські об'єднання;

4) В інтересах Кремля за безпосереднього сприяння "Казбека" в Україні приймалися відповідні судові рішення на шкоду інтересам нашої Держави.

Детально про це див. тут:

(<https://myrotvorets.news/zradnytstvo-andriia-portnova-za-materil/>; <https://myrotvorets.news/zradnytstvo-andriia-portnova-za-materil/>)

9 грудня 2019 року США наклали санкції на Портнова, який "розвинув широкі зв'язки в українській системі правосуддя та правоохоронних органах через хабарі", був відомий як людина, яка могла "вирішувати" питання в судах, нівелюючи прогрес у судовій реформі. А до середини 2019 року його діяльність разом із іншим українським "високопосадовцем" (мається на увазі нинішній заступник керівника офісу президента Татаров – Авт.) призвела до "формування найвищих інституцій у сфері правосуддя та впливу на конституційний суд України", він був причетний і до спроби впливу на Генеральну прокуратуру України".

Маючи цю інформацію щодо Портнова правоохоронні органи на неї не реагували (навіть на документально підтверджену інформацію, що він агент Москви під псевдонімом «Казбек»).

Портнов-«Казбек» був недоторканим, він знаходився «під крилом» самого Зеленського, який просто марив, щоб арештувати і посадити Порошенка. Цього дуже хотів путін, якому Зеленський понад два роки «заглядав у вічі». І «Казбек» старався...

Через три місяці після повномасштабного вторгнення агент «Казбек» 3 червня 2022 року через пропускний пункт у Закарпатській області покинув Україну. Про це повідомляють журналісти програми «Схеми» (проект Радіо Свобода) з посиланням на три незалежні одне від одного джерела. За їх даними, Портнов виїхав у сусідню Угорщину через пункт пропуску для автомобільного сполучення «Чоп (Тиса)».

Журналісти звернулися з інформаційним запитом у Держприкордонслужбу України з проханням пояснити, на яких підставах 48-річний Андрій Портнов покинув територію України під час дії обмежень для виїзду чоловікам призовного віку.

Адміністрація Держприкордонслужби у відповіді на запит «Схем» повідомила, що не надасть відповіді, оскільки «зміст запиту стосується надання персональних даних, що регламентується Законом України «Про захист персональних даних».

У березні 2022 року журналісти «Схем» встановили, що родина Портнова володіє нерухомістю в Москві спільно з друзями керівника російського МЗС Сергія Лаврова, а також показали таємну фортецю Портнова під Києвом.

Фото колаж «Схем»: Андрій Портнов та його син Ігор, які втекли з України

Син Андрія Портнова, 29-річний Ігор Портнов у березні отримав від Львівської ОВА тимчасовий дозвіл на виїзд з України як волонтер, який прямує по гуманітарну допомогу. Він виїхав у напрямку Польщі і відтоді в Україну так і не повернувся. Про це повідомляють «Схеми» (проект «Радіо Свобода») з посиланням на кілька незалежних одне від одного джерел з доступом до даних перетину кордону.

За інформацією журналістів, Львівська ОВА 22 березня внесла Ігоря Портнова у систему «Шлях» як особу призовного віку, якій дозволено тимчасовий виїзд з країни за гуманітарною допомогою, терміном на місяць. Таке рішення ОВА ухвалила на підставі звернення ГО «Народна самооборона». 23 березня Ігор Портнов перетнув українсько-польський кордон в пункті пропуску «Краківець» разом з 23-річним Іваном Поддубним – сином сестри Андрія Портнова Юлії Поддубної. Обидва до України не повернулися.

<https://www.radiosvoboda.org/a/news-skhemy-portnov-vyyizd/31939594.html>

Агент політичного впливу Москви, народний депутат, агент КДБ Григорій Суркіс покинув Україну 26 лютого через прикордонний пункт "Вилки" у Закарпатській області. Григорій Суркіс вивіз на своєму Mercedes-Benz ML-500 своїх онуків Микиту Кулешова (2002 року народження) та Олексія Борисова (1993 р.н.), а також Зою Кострикіню (1961 року народження) і Дану Шевчук (1996 р.н.).

28-річний Борисов та 20-річний Кулешов під час воєнного стану підлягають військовому обліку, відповідно до указу президента про загальну мобілізацію. Таким чином, їхній виїзд закордон повинен був бути обмежений.

Ще один агент політичного впливу Кремля, народний депутат, агент КДБ (псевдонім «Жолудь») Вадим Рабінович виїхав до Ізраїлю на початку війни.

Це при тому, що проти нього ведеться декілька кримінальних проваджень.

У 2018 році Національне антикорупційне бюро України розпочало розслідування двох кримінальних проваджень щодо незаконного збагачення і фальсифікацій податкових декларацій Вадима Рабіновича.

В березні 2021 року проти Рабіновича було відкрито кримінальне провадження за публікацію ним карти України без Криму.

Це не перші кримінальні справи у його житті. У лютому 1984 року Рабінович був засуджений Харківським обласним судом за звинуваченням у розкраданні

державних коштів в особливо великих розмірах до 14 років позбавлення волі у виправно-трудовому таборі суворого режиму з конфіскацією майна і заборобою займатися професійною діяльністю протягом 5 років. За власним визнанням, перебуваючи під арештом, понад рік успішно симулював божевілля.

Запитання до правоохоронних органів, як за наявності трьох кримінальних проваджень Рабінович зміг виїхати за кордон?

Станом на 15 березня 11 чинних та вже колишніх членів ОПЗЖ знаходяться поза межами України. Скільки серед них агентів спецслужб росії? Куди дивилася СБУ? Правда, у ній самій цих агентів як карасів у зарибненому ставку...

Служба безпеки України за часів президента Зеленського і керівництва нею його «другом з одного двору» лейтенантом Бакановим перетворилася на службу НЕБЕЗПЕКИ для України і розплідником ворожої агентури.

У серпні був затриманий і взятий під варту виконуючий обов'язки начальника Інституту підготовки юридичних кадрів для Служби безпеки Національного юридичного університету імені Ярослава Мудрого Юрій Рябуха, якому повідомлено про підозру у державній зраді за ч. 1 ст. 111 КК України.

Офіс Генерального прокурора у **Телеграмі** повідомляє, що за даними слідства, підозрюваний упродовж лютого – березня 2022 року схилив військовослужбовців не чинити опір збройним силам держави-агресора та перейти на бік ворога. Але СБУ знадобилося 6 місяців (!), щоб покласти край державній зраді свого співробітника.

На декількох справах про державну зраду зупинюся детально і вам буде зрозуміло чому. Якби Зеленський був офіцером (хоча б у запасі), я порекомендував би йому, що роблять у таких випадках. А так, що можна порадижити коміку оригінального жанру гри на роялі? Повернутися в «95-й квартал», рояль зачекався...

16 липня був затриманий за підозрою у державній зраді Олег Кулініч, який на момент арешту обіймав посаду помічника голови СБУ Івана Баканова (тоді ще не відстороненого) з особливо важливих доручень і начальника Головного управління СБУ в АР Крим.

ДБР заявило про встановлені факти співпраці Кулініча з представниками спецслужб країни-агресора й передачі ним росіянам секретної інформації і розвідданих проти України.

Олег Кулініч – випускник академії ФСБ, «права рука» регіоналів кадрових офіцерів КДБ СРСР Володимира Сівковича і Андрія Деркача, сектант: дивно, але цей

бекграунд не завадив йому обійняти посаду начальника ГУ СБУ в АРК в жовтні 2020 року. Призначив Кулініча президент Зеленський указом №463/2020 від 21 жовтня 2020 року.

<https://www.president.gov.ua/documents/4632020-35421>

До свого призначення керівником УСБУ Криму Олег Кулініч протягом 20 років не мав жодного стосунку до вітчизняної спецслужби.

Уродженець міста Сміла на Черкащині працював у Службі безпеки України ще в далеких 90-х. До цього Кулініч, за інформацією нардепа Максима Бужанського, з 1989 по 1994 рік навчався Вищій Школі КДБ СРСР і Академії ФСБ росії та проходив військову службу у Федеральній службі контррозвідки російської федерації.

Про цей прихований факт біографії Кулініча повідомив у квітні 2021 року Бужанський у зверненні до Президента, ДБР, Мін'юсту й профільного парламентського комітету, перед якими поставив три питання:

- *Нікого не бентежить, що питанням окупованої території в СБУ займається фахівець з такою біографією?*
- *Нікого не бентежить, що фахівець з якоюсь метою приховав цю інформацію при заповненні службових документів, в яких потрібно було відображати ці відомості?*
- *А як же люстрація, га?»* — написав Бужанський.

З початку 2000-х років Олег Кулініч майже два десятиліття займав високі посади у різних державних і комерційних структурах України, де співпрацював із впливовими у вітчизняному політикумі людьми.

Затримання Олега Кулініча було одним з гучних інформаційних приводів, але не стало сюрпризом. Ще минулої весни у парламенті били на сполох через його ймовірну причетність до ФСБ. Але з посади його звільнили лише через тиждень після початку повномасштабного вторгнення рф і окупації Херсону.

У ЗМІ появилась інформація, що арешт Кулініча і кадрова "чистка" у лавах Служби безпеки не випадково співпали у часі й можуть бути пов'язані з так званою справою "здачі Херсона", щоб «повісити усіх собак» на керівників СБУ в Криму і Херсонській області у зв'язку з не підривом мостів на всіх кримських перешийках і розмінуванням територій навколо «Чонгару», «Каланчака» і «Чаплинки» і, таким чином, відвести удар від президента Зеленського і глави його офісу Єрмака, за наказом яких були зроблені ці розмінування і не підірвані мости.

Саме в Херсоні територіально розташовувалось ГУ СБУ в АР Крим, яке Кулініч очолював з 21 жовтня 2020 по 2 березня 2022 року.

Але як агент ФСБ взагалі міг потрапити у "святая святих" – СБУ і що цьому передувало?

Так, на зорі "нульових" він працював заступником державного секретаря Міністерства палива і енергетики. На цей пост його призначив особисто другий президент України – Леонід Кучма.

За прем'єрської каденції регіонала Віктора Януковича в 2006-2007 роках Олег Кулініч був віцепрезидентом Національної атомної енергогенеруючої компанії "Енергоатом" – і заступником ще одного випускника Академії ФСБ, внесеного до санкційного списку США за формулюванням "російський агент з більш ніж десятирічним стажем", оголошеного в розшук як державного зрадника екснардепа Андрія Деркача.

Кулініч у ті часи вважався наближеним до впливової родини Деркачів.

Олег Кулініч також був довіреною особою колишнього народного депутата України – скандального регіонала, кадрового офіцера КДБ СРСР Володимира Сівковича, який в Україні активно представляв інтереси кремля, є приятелем путіна (разом служили в Дрездені, ДРН), а нині переховується від правосуддя на території росії.

У 2008-2009 роках, вже з подачі тодішньої прем'єрки Юлії Тимошенко й за квотою "Блоку Литвина", в межах коаліційних домовленостей Олег Кулініч очолював Державний комітет України з земельних ресурсів. На цій посаді він став фігурантом гучного [земельного скандалу](#): 42 га землі ландшафтного заказника в Конча-Заспі за прямою вказівкою Кулініча було розділено на 13 ділянок і незаконно відчужено на користь людей з оточення Андрія Деркача і Юлії Тимошенко.

Депутати шостого скликання пам'ятають, як я «бомбив» своїми депутатськими зверненнями і запитамі керівників Генпрокуратури і МВС з вимогою притягнення до кримінальної відповідальності Кулініча і урядовців, які незаконно отримали земельні ділянки у заказнику Конча-Заспа і вимагав їх звільнення. Від голови СБУ Валентина Наливайченко вимагав перевірити конфіденційну інформацію про те, що Кулініч має тісні контакти з ФСБ росії і є її агентом. У відповідь отримував лише відписки. До яких наслідків це привело сьогодні – відомо...

Цікаво, що арешт на ці ділянки було накладено Печерським судом лише у 2020 році. Приблизно тоді ж знову виплило й прізвище Кулініча.

Знаючи ці обставини про Кулініча (не міг не знати!), президент Зеленський 21 жовтня 2020 року призначив його начальником ГУ СБУ в АР Крим.

Хто насправді стоїть за цим призначенням?

За [даними](#) автора-розслідувача проекту Насправді.Today Володимира Бойка, зайти в СБУ на посаду першого заступника голови Кулініч мав ще влітку 2019 року – у такий спосіб Баканов нібито обіцяв віддячити Сівковичу і Сергію Арбузову за оплату поїздки Баканова в США в квітні 2019 року (перед другим туром президентських виборів) та послуги американських лобістів. Йдеться начебто про 2 млн доларів, сплачених біглими чиновниками часів Януковича американцю Маркусу Коену. Той імовірно пообіцяв їм закриття Бакановим усіх кримінальних проваджень в обмін на потрапляння Кулініча до СБУ.

За [інформацією](#) активіста Сергія Стерненка, саме Кулініч з СБУ, своєю чергою, пролобіював призначення до силових відомств України Сергія Коротких ("Боцмана"), якого пов'язують з роботою на спецслужби рф та Білорусі, зокрема,

справою про вбивство у Києві очільника "Білоруського дому" Віталія Шишова. Коротких також вважають близьким другом Олександра Авакова – сина ексочільника МВС Арсена Авакова.

Іншу версію неймовірного кар'єрного просування "агента ФСБ" в українській спецслужбі [пропонує](#) херсонське видання "Мост". За даними розслідувачів проєкту, Кулініч і Баканов нібито є членами так званої секти "АллатРа", до лав якої активно залучали членів родин чинних і колишніх правоохоронців Херсонщини.

Причому Кулініч був набагато вищий за позицію Баканова.

Рух "АллатРа" заснований у 2010-х у Києві донеччанами Галиною Яблочкіною і лікарем Ігорем Даниловим. У 2016-2019 роках він інтенсивно набирав нових прибічників у соціальних мережах та на зборах активістів у різних містах України, а також у росії та Білорусі.

У 2016 році журналістка "Дзеркала тижня" Ольга Левашвілі припустила, що до діяльності "АллатРа" мають стосунок Марія Цвігун, відома як Марія Деві Христос – засновниця секти "Біле братство", та тодішній ватажок "ДНР" Олександр Захарченко.

За [даними](#) журналістів телепрограми "Гроші", "АллатРа" просувала в Україні "русский мир" задовго до початку війни на Донбасі, пропагуючи об'єднання слов'ян, а після нього – новий світовий лад завдяки путіну.

Наразі Олег Кулініч – офіційно підозрюваний. Відповідно до ч. 1 ст. 255 (створення, керівництво злочинною спільнотою або злочинною організацією, а також участь у ній), ч. 1 ст. 111 (державна зрада), ч. 5 ст. 27 ч. 1 ст. 114 (пособництво у передачі або збиранні з метою передачі іноземній державі, іноземній організації або їх представникам відомостей, що становлять державну таємницю), які йому інкримінують, зраднику загрожує до 15 років ув'язнення.

Розслідуванням займається ДБР, а процесуальне керівництво здійснює Офіс генпрокурора. Натомість у самій Службі безпеки заявили, що факт співпраці Кулініча з рф ще "треба перевірити". Однак уже зрозуміло, що в цій справі ми почуємо ще багато гучних прізвищ – як російських, так і українських.

Суспільство нарешті повинно отримати відповідь на болюче питання: хто провалив оборону Кримського перешийку і чому окупанти зайшли до Херсону, як на параді?

Нагадаємо, голова Херсонського апеляційного суду, протеже скандального Андрія Портнова – Олександр Коровайко [може бути причетний](#) до справи про державну зраду ексочільника ГУ СБУ в АР Крим Олега Кулініча.

<https://www.stopcor.org/ukr/section-suspilstvo/news-aresht-olega-kulinicha-yak-vipuschnik-fsb-opinivsy-na-posadi-kerivnika-krimskogo-sbu-21-07-2022.html>

Ще один херсонський зрадник.

Колишнього помічника начальника УСБУ Херсонської області, керівника антитерористичного центру (АТЦ) Ігоря Садохіна офіційно підозрюють у державній зраді: він начебто здав окупантам мапи мінних полів та координував ворожу авіацію. Є інформація, що Садохін був завербований російською розвідкою ще декілька років тому.

Затримали Садохіна наступного дня після захоплення росіянами Херсона у Чернівцях.

Окремі представники влади уже назвали його головним винуватцем швидкого захоплення Херсонщини.

Так, колишній директор Центрального ринку Херсона Олександр Самойленко, якого дружба із Сергієм Шефіром занесла на посаду голови Херсонської облради, дав інтерв'ю, в якому заявив: «Зараз ми вже знаємо про затримання помічника начальника Херсонського УСБУ – Ігоря Садохіна, який працював на ворога. Вважається, що саме він видав ворогу сітку мінних полів і координував дії російської авіації, коли супроводжував колону херсонського СБУ в евакуацію. Після проведеної перевірки, так розумію, президент України звільнив із посади і керівника СБУ у Херсонській області Сергія Криворучка та позбавив його генеральського звання».

А хто призначив Криворучка начальником Управління СБУ в Херсонській області і присвоїв йому звання генерала?

Вірно: президент Зеленський, 7 листопада 2019 року. На День незалежності України Зеленський присвоїв полковнику Криворучку військове звання бригадного генерала 24 серпня 2021 року (указ № 429/2021).

Не обійшлося і без радника голови Офісу президента України Арестовича, який під час ефіру з Марком Фейгіним розповів, що окупанти змогли швидко захопити Херсонську область через зраду працівника СБУ Садохіна.

За моєю інформацією Садохін працював на російську розвідку декілька років, і відділ внутрішньої безпеки УСБУ у Херсонській області мав до нього певні підозри. Але проводити оперативну перевірку «зверху» не дозволяли. Він був на непоганому рахунку у Баканова.

Садохін жив досить таки пристойно. Мав 4 чи 5 об'єктів нерухомості, незадовго до повномасштабного нападу Росії придбав дорогий автомобіль.

За словами одного з колег, шпигунська робота коштувала ФСБ якісь «нещасні 2 тисячі доларів на місяць».

За посадою Ігор Садохін мав доступ до усіх мобілізаційних та оборонних документів. Очевидно, що всі вони, а також зміст розмов із першими особами області швидко опинялися в руках росіян. Це дозволило росіянам у перші хвилини війни йти вільними розмінованими шляхами, які були розміновані за наказом вищого військово-політичного і урядового керівництва країни на чолі з президентом Зеленським.

Історія, що Садохін під час евакуації наводив на колону херсонських СБУшників авіацію, є видумкою, вигадали її самі спецслужбовці, аби показати свою «героїчність та жертовність». Жоден співрозмовник, зазначають журналісти, не підтвердив, що колону, у якій рухався і голова ОДА Геннадій Лагута, хтось переслідував.

Зрозуміло, що вину Садохіна має довести слідство і встановити суд, але вже зараз видно, що **на нього намагаються повісити усіх собак** – від «розмінування Чонгара» до непідриву Антонівського мосту.

І роблять це аби не показувати, хто ще, окрім Садохіна має нести відповідальність за зраду, помилки та непрофесійність, які коштували тисяч життів. Адже зрозуміло, що Садохін не віддавав накази на розмінування територій навколо пропускних пунктів «Чонгар», «Каланчак» і «Чаплинка» на адміністративній межі з анексованим Кримом, як і накази не підривати мости. Він не має таких повноважень. А якби віддав такий наказ, то його б ніхто не виконав і могли, навіть, пристрелити залежно від бойової обстановки.

Херсонський журналіст Костянтин Риженко впевнений, що Садохін навряд чи зміг би "здати" росіянам цілу область самотужки.

*"Я бачу як в українському медіапросторі почали вибудовувати "образ зрадника". З уже відомого спійманого зрадника СБУ Садохіна. Те, що він зрадник – це зрозуміло, та відомо, взагалі не новина. Але не лише один він, і він далеко не головний у цій ланці. І якщо й далі робити вигляд що Херсонщина зараз у такому стані через одну-єдину людину, яка хоч і мала відношення до силових структур, але не настільки, аби самотужки так вплинути на перебіг подій, то отримаєте дуже критично налаштований регіон. Який зараз живе з враженням, що зрадники відомі, але хтось їх покриває і **шукає цапа відбувайла у якості вже списаної фігури**", – наголосив Риженко.*

Детально про це тут:

<https://www.stopcor.org/ukr/section-suspilstvo/news-pratsyuvav-na-fsb-druzhiv-z-gubernatorami-chim-vidomij-vinuvatets-zdachi-hersonu-sadohin-20-06-2022.html>

Коротко ще про одного зрадника з Центрального апарату СБУ – начальника Головного управління внутрішньої безпеки СБУ бригадного генерала Андрія Наумова, який втік з України 23 лютого, за кілька годин до початку російської агресії. Його родина виїхала раніше. Це, на мою думку, засвідчує що Наумов знав про дату повномасштабної агресії росії і завчасно покинув з сім'єю Україну.

Управління, яке очолював Наумов, по суті є внутрішньою контррозвідкою, яка виявляє агентів іноземних спецслужб (шпигунів) серед своїх працівників.

В ньому повинні працювати кристально чесні офіцери – патріоти України і виключно етнічні українці (як у спецслужбах Ізраїлю). Але цей кадровий принцип не для Зеленського.

Наумов прийшов у СБУ невдовзі після того, як її очолив Баканов, влітку 2019 року і очолив напрямок внутрішньої безпеки відомства.

Юрій Бутусов зазначає, що "Наумов був одним із найбільш довірених силовиків у президента Зеленського – адже саме президент у 2020-му підписав указ про надання внутрішній безпеці СБУ статусу Головного управління, щоб зробити посаду Наумова генеральською, а 14 жовтня 2020 року удостоїв полковника Наумова небаченої честі – надав йому звання "бригадний генерал". Звільнення Наумова закритим указом президента від 23 липня 2021 року стало сенсацією серед українських

силовиків. Зеленський позбавив влади ключову людину в СБУ при Баканові, яка керувала контрабандними схемами, закривала і відкривала замовні кримінальні справи, «віджимала» бізнес і була «гаманцем» Баканова, - зазначив Юрій Бутусов. Чистку в СБУ він пов'язує з «переділом ринку контрабанди».

“Підкилимна боротьба між СБУ і офісом президента йшла вже давно. На даний момент глава офісу президента Андрій Єрмак і заступник голови офісу з правоохоронних питань Олег Татаров контролюють Державне бюро розслідувань, Державну фіскальну службу та податкову міліцію, Службу зовнішньої розвідки, Міноборони та Головне управління розвідки МО, низку ключових посад в МВС і Національної поліції. У даний момент Єрмак і Татаров ведуть боротьбу за контроль над Бюро економічної безпеки, Спеціалізованою антикорупційною прокуратурою, більшою частиною МВС, Державною прикордонною службою, а також Генеральною прокуратурою”, – пише Бутусов.

Наумов був фігурантом низки журналістських розслідувань про контрабандний імпорту та корупційні схеми на митниці. Фігурував у [розслідуванні](#) журналістів «Схем» про набуття елітного майна, не співставного з офіційними доходами держслужбовця.

У другій половині березня за низкою адрес Наумова відбулися обшуки, які проводилися у зв'язку з кримінальним провадженням, у якому Наумов підозрюється у вчиненні державної зради (ст. 111 КК). За даними слідства, під час [російського вторгнення в Україну в лютому 2022 року](#) Наумов допоміг росіянам захопити [Чорнобильську АЕС](#).

31 березня [Зеленський повідомив, що](#) позбавив Наумова звання бригадного генерала.

Після втечі з України Наумов кілька місяців жив у Німеччині, потім перетнув кордони Євросоюзу разом із незадекларованими цінностями та потрапив до Сербії. При спробі перетину кордону між Сербією та Північною Македонією 7 червня 2022 року його затримали разом із громадянином Німеччини Олександром Акстом, фігурантом численних журналістських розслідувань про контрабанду в Україні. У машині Наумова виявили 600 000 євро, 125 000 доларів, два цінні смарагди.

МВС Сербії повідомило про затримання Наумова, якого підозрюють у відмиванні грошей. Наумов, як громадянин України, за повідомленням медіа, не бажав звернутися за допомогою до консульства України, хоча має таке право. Сербські оглядачі припускають, що Наумов буде намагатися «торгувати» з сербськими службами, оскільки він володіє великою кількістю важливої інформації щодо українських внутрішніх справ. Припущення базуються на тому, що сербський міністр внутрішніх

справ Александар Вулин тісно співпрацює з МВС російської федерації й виступає за розширення стосунків з Москвою в ланці безпеки.

Детальніше тут:

<https://www.radiosvoboda.org/a/nws-serbia-zatrymannia-naumova/31893820.html>

Ще один приклад, щоб ви переконалися у гнилій, по суті, злочинній кадровій політиці президента Зеленського.

30 травня, побувавши у Харкові, президент Зеленський звільнив з посади начальника Управління СБУ у Харківській області Романа Дудіна, якого був призначив на посаду 25 березня 2020 року.

У зверненні наш гарант заявив, що той «не працював на захист міста з перших днів повномасштабної війни, а думав лише про себе особисто». В інтерв'ю «Радіо Свобода» Дудін назвав своє звільнення «виключно політичним рішенням».

За версією ДБР, Дудін 24 лютого навмисно перешкоджав органам управління області організовувати оборону та самовільно залишив місце служби.

11 вересня за підозрою у державній зраді і дезертирстві суд обрав Дудіну запобіжний захід у вигляді тримання під вартою без права застави.

Дудін написав у Facebook, що вважає справу сфальсифікованою. Він стверджує, що не дав вивести 92 бригаду з Харкова за кілька днів до нападу й підготував захист міста, коли росіяни бомбили місто з літаків.

У черговому відеозверненні Зеленський заявив: "Зараз у мене немає часу займатися всіма зрадниками. Але поступово всі вони покарання отримають. Тому вже більше не генерали ексначальник Головного управління внутрішньої безпеки СБУ Наумов Андрій Олегович та ексначальник УСБУ в Херсонській області Криворучко Сергій Олександрович".

Зеленський наголосив, що усі офіцери, які зрадили Батьківщину, будуть позбавлені звань.

Їх не звань треба позбавляти, а розстрілювати за законами воєнного часу. Або створити з них спеціальний штрафний батальйон на чолі з президентом (він же їх призначав на посади і присвоював генеральські звання) і відправити на передову для прориву лінії оборони ворога, якому вони запопадливо служили, зрадивши український народ, якому присягали на вірність.

Спеціалізована прокуратура у військовій та оборонній сфері відкрила кримінальну справу за фактом смерті начальника УСБУ в Кіровоградській

області Олександра Наконечного. Його тіло з вогнепальним пораненням у Кропивницькому знайшла дружина.

Про початок розслідування повідомляє Офіс генерального прокурора в [Telegram](#).

За даними слідства, в суботу 21 серпня близько 22:25, перебуваючи у власній квартирі, дружина офіцера почула звук пострілу і виявила в одній з кімнат тіло чоловіка з вогнепальним пораненням без ознак життя.

Наразі правоохоронці проводяться невідкладні слідчі дії та встановлюються всі обставини загибелі військовослужбовця.

«СБУ та ДБР вивчають усі обставини смерті начальника Управління Служби безпеки у Кіровоградській області. Після того, як інформація буде зібрана у повному обсязі та проаналізована, ми проінформуємо суспільство. Висловлюємо щирі співчуття рідним та близьким Олександра Семеновича Наконечного», - повідомила керівниця прес-служби СБУ Юлія Ткач.

Депутат Кропивницької районної ради Андрій Лаврусь у соцмережах написав, що офіцер скоїв самогубство.

«Джерела в правоохоронних органах підтвердили інформацію та повідомили подробиці. За попередньою версією полковник перебував за місцем проживання та здійснив з пістолета один постріл собі у голову. Від отриманого вогнепального поранення помер на місці», - пише Лаврусь.

Олександр Наконечний обіймав посаду начальника управління СБУ в Кіровоградській області з початку минулого року. Указ про його призначення президент підписав 16 січня 2021 року.

Відомо, що у 2006 році він закінчив Національну академію СБУ, після цього рік служив у Вінницькій області, пізніше був переведений в Київ. Загалом два роки він служив у контррозвідці та більш як десять в управлінні боротьби з корупцією та організованою злочинністю у Київському управлінні.

Що спонукало Навречного застрелитися суспільство до цього часу не поінформоване, як обіцяла це зробити керівниця прес-служби СБУ Юлія Ткач, що породжує різні чутки...

Думаю, прикладів про державну зраду в органах Служби Безпеки достатньо, щоб зробити власні висновки, що сьогодні являє підконтрольна президенту Зеленському СБУ.

Захмарна кількість зрадників саме в СБУ ставить питання про систему підготовки і відбір кадрів для цієї спецслужби, співробітники якої переходять до ворога цілими обласними управліннями - як це було в Луганській, Донецькій областях і АРК Крим у 2014 році.

Як зазначає справедливо видання «Аргумент», жоден зі зрадників СБУ й досі не отримав вирок суду - це вказує на те, що розслідування державної зради цих виродків умисно блокується діючими співробітниками СБУ, які таким підлим по відношенню до України та українців чином покривають колишніх "товаришів по службі".

<https://argumentua.com/novini/ker-vnika-nstitutu-sbu-u-kharkov-zatrimali-derzhzrada-ritorichne-pitannya-kogo-tsei-vnz-gotuv>

Що робити з такою кількістю зрад?

Колеги зі спецслужб і Кнесету Ізраїлю мені не раз говорили, що без вирішення національного кадрового питання за їхнім зразком, яке є ФУНДАМЕНТАЛЬНИМ у створенні Української Національної Держави, її оборонних і безпекових інституцій, незалежність, суверенітет і територіальна цілісність України постійно будуть під загрозою росії та інших потенційних ворогів.

Це – саме головне питання для українців. Як його вирішити я постійно пропонував всім президентам, уряду парламенту, направляв їм депутатські звернення, запити, вносив відповідні законопроекти. Проте підтримки не отримав. Чому? Відповідь на це питання ви отримаєте, прочитавши статтю «Треба повернути громадянам України право мати в реєстраційних документах запис про національність. Звернення Григорія Омельченка»

<https://ukrreporter.com.ua/suspilstvo/treba-povernuty-gromadyanam-ukrayiny-pravo-maty-v-reyestratsiynyh-dokumentah-zapys-pro-natsionalnist-zvernennya-grygoriya-omelchenka.htm>

Сучасні технології здатні виявити агента іноземної спецслужби. Вони широко застосовуються у практиці контррозвідок багатьох країн світу. Залишилося лише допитати Зеленського, Єрмака, Демченка, Левченко, Гогілашвілі та інших осіб, які підозрюються в роботі на країну агресора, на поліграфі і все стане на свої місця.

Експертизу на поліграфі повинні проводити міжнародні незалежні експерти, зокрема, поліграфологи ФБР чи ЦРУ США або MI-6 Британії за спеціально розробленою комп'ютерною програмою, яку спецслужби цих країн,

використовують для виявлення агентів іноземних розвідок. Програма забезпечує майже стовідсотковий результат. Якщо ж перевірку на поліграфі поєднати з допитом підозрюваного в стані глибокого сну під гіпнозом – шансів у "крота" приховати свою шпигунську діяльність немає! На війні застосовують і більш дієві засоби, наприклад, "сироватка правди" та інші.

Зрозуміло, що Зеленський, Єрмак, Демченко, Левченко, Гогілашвілі добровільно на таку перевірку не погодяться. Зауважу: відмовою посилюється підозра, що вони є агентами спецслужб РФ.

СБУ, очолювана Бакановим, ніякої контррозвідувальної перевірки щодо цих осіб не робила і робити не буде, хоча для цього є всі підстави.

Якби Україна дійсно була правовою державою, як це закріплено в Конституції, мала незалежні національні правоохоронні інституції і суди, то Зеленський і Єрмак лише за зрив спецоперації «вагнерівців» і викрадення судді Чауса з Молдови уже відбували б покарання у Менській виправній колонії № 91 і шили робочі рукавиці з Чаусом–хабарником. Разом з ними у колонії відбував би покарання Ігор Коломойський, який би вів облік пошитих ними рукавиць...

У демократичних країнах, в подібних випадках, глава держави був би усунений з поста президента в порядку імпідменту, а відповідні керівники правоохоронних органів були б звільнені з займаних посад і віддані під суд. А під час війни – військовий трибунал за прискороною процедурою виніс би вирок і винні, за пом'якшених обставин, були б відправлені у штрафний батальйон на передову, або розстріляні за законами воєнного часу. Думаю, що це було б справедливо.

Але у Зеленського все «НЕНАЧАСІ».

Життя підтвердило правоту моїх ізраїльських колег, що без вирішення національного кадрового питання за їхнім зразком незалежність, суверенітет і територіальна цілісність України будуть під постійною загрозою, а органи державної влади та оборонних і безпекових відомств будуть «зарибнені» ворожою агентурою політичного впливу і спецслужб іноземних держав.

Українці, хто ми?

Українці, нас сьогодні — 92% за етнічним походженням!

Хочу вас запитати, а хто в 2019 році (на шостому році російської агресії) обрав по «приколу» «Голобородька-Зеленського» президентом, а до Верховної Ради цих «гнид» — медведчуків, рабіновичів, суркісів, бойків, новинських та «зелених гнид кака разніца»?

У 1811 році граф Жозе де Местр сказав про уряд Російської імперії: «Кожен народ має ту владу, на яку заслуговує».

Українці, але ж ми не «російська імперія»! Ми вільна країна вільних людей. То який же ми народ, якщо обрали таку неукраїнську за національністю і діяльністю антинародну Зе! владу «какая разніца»?

Маю тверду надію, що після закінчення війни, яка завершиться Великою Українською Перемогою, запропоновані мною ще в 1992 році основоположні принципи кадрової політики (які я пропонував запровадити всім президентам!): НАЦІОНАЛЬНИЙ ПАТРІОТИЗМ, ПРОФЕСІОНАЛІЗМ, ПОРЯДНІСТЬ будуть введені в дію бойовими генералами-переможцями і їх фронтовими побратимами.

МИ повинні стати справжніми українцями і нарешті вибрати свою, рідну по крові, вірі, і духу національну українську владу за зразком Держави Ізраїль!

«П'ятий» перестане думати бути «сьомим», а «шостий» - дотримає даного слова, що він буде президентом лише один строк. Якщо забуде, ветерани російсько-української війни нагадають і допоможуть йому дотримати свого слова, а «п'ятому» - забути мрію про «сьомого».

Для військових – це справа честі!

Нагадаю, на стадіоні «Олімпійський» під час виборчих дебатів 19 квітня 2019 року Зеленський заявив: **«Я йду на один строк і через 5 років буде другий президент».**

За дебатами спостерігали по телевізору десятки мільйонів громадян України.

Зеленський: «Я йду на один строк і через 5 років буде другий президент»

Перед дебатами на «Олімпійському», 25 січня 2019 року Зеленський заявив журналістам: **«Одразу хочу запевнити – йду на один термін, щоб змінити систему заради майбутнього».** (на фото).

<https://www.pravda.com.ua/news/2019/01/25/7204854/>

Стара політична «моль-еліта» хай не сподівається повернутися у велику політику. Їх час минув раз і назавжди. Жодного представника заборонених проросійських партій (так званої «п'ятої московської колони») у виборних місцевих органах самоврядування і державних органах влади НЕ ПОВИННО БУТИ ВЗАГАЛІ.

Сьогодні Українська нація рятує Світ від ядерної пожежі, якою шантажує «божевільний з ядерною кнопкою» путін.

МИ, українці здобудемо Перемогу над путінським фашизмом і повернемо до складу України всі тимчасово окуповані історичні українські землі «від Сяну до Дону».

МИ зламаємо нав'язані нам міфи і стереотипи, відродимо свою справжню історію і минулу велич і станемо рівноправною державою серед сильних країн сучасного світу.

Майже шість років тому в газеті «Україна молода» (14.12.2016) я написав: *«Українці, ми повинні раз і назавжди запам'ятати, що поки росія існує як імперія, вона була, є і буде ворогом України і всього українського.*

Розпад російської імперії є неминучим в результаті національно-визвольних змагань поневолених народів Росії, для яких Україна буде взірцем національної демократичної держави.

Сьогодні Українська нація рятує світ від ядерної пожежі. Ми вистоймо у війні з російським агресором і здобудемо Перемогу над путінським фашизмом.

Майбутнє України — бути духовним та інтелектуальним центром об'єднаної Європи від Ла-Маншу до Уралу. Ми цього варті. Так буде!».

Повний текст статті «Генетика рабів-загарбників...» читайте тут:

<https://www.umoloda.kiev.ua/number/3092/188/106844/>

Ніяких переговорів з терористом-вбивцею путіним чи його представниками НЕ може бути в принципі. Лише повна і беззаперечна капітуляція росії як нацистської Німеччини у травні 1945 року.

Детальніше про це читайте у статтях:

1). «Українська перемога – це капітуляція Кремля і знищення московської імперії»

https://censor.net/ru/blogs/3344611/ukraska_peremoga_tse_kaptulyatsya_kremlya_znischennya_moskovsko_mper_zla

<https://ukrreporter.com.ua/golovne/ukrayinska-peremoga-tse-kapitulyatsiya-kremlya-i-znyshhennya-moskovskoyi-imperiyi-zla.htm>

2). «Момент істини – або ми знищимо москальську чуму, або вона нас. Третього не дано»

<https://ukrreporter.com.ua/war/moment-istyny-abo-my-znyshhymo-moskalsku-chumu-abo-vona-nas-tretogo-ne-dano.html>

https://censor.net/ru/blogs/3346879/moment_stini_abo_mi_znischimo_moskalsku_chumu_abo_vona_nas_tretogo_ne_dano

3). «Ласкаво просимо до пекла. Про реальні втрати рашистів в Україні»

<https://ukrreporter.com.ua/golovne/laskavo-prosymo-do-pekla-pro-realni-vtraty-rashystiv-v-ukrayini.html>

https://censor.net/ru/blogs/3366651/laskavo_prosimo_do_ukranskogo_pekla

4). «Москальську гадину порвемо як Тузик ганчірку...»

<https://ukrreporter.com.ua/war/moskalsku-gadynu-porvemo-yak-tuzyk-ganchirku.htm>

https://m.censor.net/ua/blogs/3367300/moskalsku_gadynu_porvemo_yak_tuzik_ganchrku

Дякую всім, хто ознайомився з моїм розслідуванням. Поділіться ним зі своїми друзями, знайомими. Можливо хтось надасть додаткову інформацією про обставини розмінування (не підриву) мостів на всіх кримських перешийках і протитанкових мінних загороджень на полях навколо «Чонгару», «Каланчака» і «Чаплинки» в напрямку Херсону. Разом встановимо Істину у справі... Буду всім вдячний.

СЛАВА УКРАЇНІ! СЛАВА ЗСУ!

СМЕРТЬ ПУТІНУ, РАШИСТСЬКІЙ ІМПЕРІЇ І ЇХ ПОСІПАКАМ!

Від імені «УкРАїнського СМЕРШу»

**Григорій ОМЕЛЬЧЕНКО,
Герой України,
почесний голова ВГО «Спілка офіцерів України»,
генерал-лейтенант СБУ,
кандидат юридичних наук**